



Издание
на български език

Информация и известия

Година 66
24 юли 2023 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2023/C 261/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2023/C 261/02 Дело C-546/21 P: Жалба, подадена на 31 август 2021 г. от Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris срещу определението, постановено от Общия съд (шести състав) на 25 юни 2021 г. по дело T-42/21, Fundacja Instytut na rzecz kultury prawnej Ordo Iuris/Европейски парламент 2

2023/C 261/03 Дело C-750/22 P: Жалба, подадена на 8 декември 2022 г. от WV срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 5 октомври 2022 г. по дело T-618/21, WV/CdT 2

2023/C 261/04 Дело C-123/23, Khan Yunis: Преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Minden (Германия), постъпило на 1 март 2023 г. — N. A. K., E. A. K., Y. A. K./Федерална република Германия 2

2023/C 261/05 Дело C-179/22, AR: Определение на председателя на Съда от 7 март 2023 г. — (преюдициално запитване от Curtea de Apel București — Румъния) — Наказателно производство срещу AR 3

2023/C 261/06 Дело C-398/21, Conseil national des barreaux и др.: Определение на председателя на Съда от 7 март 2023 г. (преюдициално запитване, отправено от Conseil d'État — Франция) — Conseil national des barreaux, Conférence des bâtonniers, Ordre des avocats du barreau de Paris/Premier ministre, Ministre de l'Economie, des Finances et de la Relance, при участието на: Ordre des avocats du barreau des Hauts-de-Seine 3

2023/C 261/07	Дело C-248/22, Minister for Justice and Equality: Определение на председателя на Съда от 10 март 2023 г. (преюдициално запитване, отправено от High Court — Ирландия) — Z.K., M.S./Minister for Justice and Equality	3
2023/C 261/08	Дело C-460/22, DIGI: Определение на председателя на Съда от 11 март 2023 г. (преюдициално запитване, отправено от Fővárosi Törvényszék — Унгария) — Digi Távközlési és Szolgáltató Kft./Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság	4
2023/C 261/09	Дело C-463/21, Global Starnet: Определение на председателя на Съда от 15 март 2023 г. (преюдициално запитване, отправено от Consiglio di Stato — Италия) — Global Starnet Ltd/Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Presidenza del Consiglio dei ministri, при участието на: Sisal Entertainment SpA, Magic Games Sas di A. Malfatti, Magic Games Srl, Codacons	4
2023/C 261/10	Дело C-202/23, Vaabda и др.: Преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Minden (Германия), постъпило на 28 март 2023 г. — M.E.O./Bundesrepublik Deutschland	4
2023/C 261/11	Дело C-217/23, Laghman: Преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof (Австрия), постъпило на 4 април 2023 г. — Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl	5
2023/C 261/12	Дело C-219/23, Ducea: Преюдициално запитване от Curtea de Apel București (Румъния), постъпило на 5 април 2023 г. — Наказателно производство срещу Ș.C.F. и H. F.I.	6
2023/C 261/13	Дело C-223/23 Redu: Преюдициално запитване от Curtea de Apel Brașov (Румъния), постъпило на 11 април 2023 г. — Наказателно производство срещу L.D.	7
2023/C 261/14	Дело C-229/23, ХЯ и др.: Преюдициално запитване, отправено от Софийски градски съд (България) на 12 април 2023 година — наказателно производство срещу СС, ИП, ЗИ, ДД и ХЯ	8
2023/C 261/15	Дело C-243/23, Drebers: Преюдициално запитване от hof van beroep te Gent (Белгия), постъпило на 18 април 2023 г. — Belgische Staat/Federale Overheidsdienst Financiën	9
2023/C 261/16	Дело C-253/23, ASG: Преюдициално запитване от Landgericht Dortmund (Германия), постъпило на 20 април 2023 г. — ASG 2 Ausgleichsgesellschaft für die Sägeindustrie Nordrhein-Westfalen GmbH/Land Nordrhein-Westfalen	10
2023/C 261/17	Дело C-277/23, Ministarstvo financija: Преюдициално запитване от Ustavni sud Republike Hrvatske (Хърватия), постъпило на 28 април 2023 г. — E. P./Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak	10
2023/C 261/18	Дело C-278/23, Biltena: Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 28 април 2023 г. — M.M., в качеството на наследник на M.R./Ministero della Difesa	11
2023/C 261/19	Дело C-281/23 P: Жалба, подадена на 30 април 2023 г. от Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät, TenneT TSO BV срещу решението, постановено от Общия съд (втори разширен състав) на 15 февруари 2023 г. по дело T-606/20, Austrian Power Grid и др./ACER	12
2023/C 261/20	Дело C-282/23 P: Жалба, подадена на 30 април 2023 г. от Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät, TenneT TSO BV срещу решението, постановено от Общия съд (втори разширен състав) на 15 февруари 2023 г. по дело T-607/20, Austrian Power Grid и др./ACER	13
2023/C 261/21	Дело C-288/23, El Baheer: Преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Stuttgart (Германия), постъпило на 3 май 2023 г. — HE/ Bundesrepublik Deutschland	14
2023/C 261/22	Дело C-307/23, G GmbH: Преюдициално запитване от Bundesfinanzhof (Германия), постъпило на 17 май 2023 г. — G GmbH/Hauptzollamt H	15

2023/C 261/23	Дело C-56/23, Riaman: Определение на Съда (девети състав) от 23 май 2023 г. (преюдициално запитване от Judecătoria Bistrița — Румъния) — LO/Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Judecătoria Bistrița, RS, TU и VW (Преюдициално запитване — Член 53, параграф 2 и член 94 от Процедурния правилник на Съда — Изискване да се изложи фактическият контекст на спора в главното производство — Липса на достатъчно точни сведения — Явна недопустимост)	16
2023/C 261/24	Дело C-318/23: Иск, предявен на 24 май 2023 г. — Европейска комисия/Република Словения	16
2023/C 261/25	Дело C-49/22: Решение на Съда (трети състав) от 8 юни 2023 г. (преюдициално запитване от Landesgericht Korneuburg — Австрия) — Austrian Airlines AG/TW (Преюдициално запитване — Въздушен транспорт — Регламент (ЕС) 261/2004 — Член 5, параграф 1, буква а) — Отмяна на полет — Член 8, параграф 1 — Задължение за оказване на помощ — Понятие „премаршрутиране“ — Обезщетяване на пътниците, ползващи въздушен транспорт, при отмяна на полет — Пандемия от COVID 19 — Полет за репатриране, организиран от държава членка в контекста на мисия за консулска помощ — Полет, изпълнен от същия опериращ въздушен превозвач в същия час като отменения полет — Разходи за сметка на пътника, надвишаващи нетните разходи за този полет)	17
2023/C 261/26	Дело C-50/21, Prestige and Limousine: Решение на Съда (първи състав) от 8 юни 2023 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — Испания) — Prestige and Limousine, SL/Àrea Metropolitana de Barcelona, Asociación Nacional del Taxi (Antaxi), Asociación Profesional Elite Taxi, Sindicat del Taxi de Catalunya (STAC), Taposa VTC1 SL, Agrupació Taxis Companys (Преюдициално запитване — Член 49 ДФЕС — Член 107, параграф 1 ДФЕС — Услуга за отдаване под наем на леки автомобили с шофьор — Разрешителен режим, който включва издаването, освен на разрешение за предоставяне на услуги за градски и междуградски превоз на територията на цялата страна, и на втори оперативен лиценз, за да могат да се предоставят услуги за градски превоз в метрополна област — Ограничаване на броя на лицензите относно услуги за коли под наем с шофьор до една тридесета от лицензите за таксиметрови услуги)	18
2023/C 261/27	Дело C-322/22, Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu: Решение на Съда (седми състав) от 8 юни 2023 г. (преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny — Полша) — E./Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu (Преюдициално запитване — Принцип на лоялно сътрудничество — Принцип на ефективност — Данък, събиран от държава членка в нарушение на правото на Съюза — Нарушение, установено вследствие на решение Съда — Право на изплащане на лихва върху надвзетата сума — Национална правна уредба, ограничаваша правото на изплащане на лихва до периода до тридесетия ден след публикуването на решението на Съда в Официален вестник на Европейския съюз)	19
2023/C 261/28	Дело C-407/21, UFC — Que choisir et CLCV: Решение на Съда (втори състав) от 8 юни 2023 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Франция) — Union fédérale des consommateurs — Que choisir (UFC — Que choisir), Consommation, logement et cadre de vie (CLCV) / Premier ministre, Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance (Преюдициално запитване — Пакетни туристически пътувания и свързани пътнически услуги — Директива (ЕС) 2015/2302 — Член 12, параграфи 2—4 — Прекратяване на договор за пакетно туристическо пътуване — Непредотвратими и извънредни обстоятелства — Пандемия от COVID 19 — Възстановяване на направените от пътуващия плащания за съответния туристически пакет — Възстановяване на парична сума или възстановяване на равностойност под формата на купон („ваучер“) — Задължение за възстановяване на платеното от пътуващия не по-късно от 14 дни след прекратяването на съответния договор — Временна дерогация от това задължение — Промяна на действието във времето на акт, приет въз основа на националното право, с който се отменя национална правна уредба, противоречаща на посоченото задължение)	20
2023/C 261/29	Дело C-408/21 P: Решение на Съда (десети състав) от 8 юни 2023 г. — Съвет на Европейския съюз/Laurent Pech, Кралство Швеция (Обжалване — Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Член 4, параграф 2, второ тире — Защита на правните становища — Член 4, параграф 3, първа алинея — Защита на процеса на вземане на решения — Отказ за предоставяне на пълен достъп до правно становище на Правната служба на Съвета на Европейския съюз)	21

2023/C 261/30	Съединени дела C-430/22 и 468/22, ВБ (Информиране на задочно осъдения) и др.: Решение на Съда (шести състав) от 8 юни 2023 г. (преюдициално запитване от Специализиран наказателен съд — България) — Наказателно производство срещу ВБ (C-430/22), ВБ (C-468/22) (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Директива (ЕС) 2016/343 — Член 8, параграф 4 — Право на лицата да присъстват на съдебния процес — Задочно производство — Възобновяване на производството — Уведомяване на задочно осъдения за правото му на възобновяване на производството)	22
2023/C 261/31	Дело C-455/21, Lyonesse Europe: Решение на Съда (пети състав) от 8 юни 2023 г. (преюдициално запитване от Tribunalul Olt — Румъния) — OZ/Lyonesse Europe AG (Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Директива 93/13/ЕИО — Неравноправни клаузи в потребителските договори — Член 2, буква б) — Понятие за потребител — Договор за включване в система за лоялни клиенти, позволяваща получаването на определени финансови предимства при закупуването на стоки и услуги от трети лица търговци)	22
2023/C 261/32	Дело C-468/20, Fastweb и др. (Периодичност на фактуриране: Решение на Съда (първи състав) от 8 юни 2023 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Fastweb SpA, Tim SpA, Vodafone Italia SpA, Wind Tre SpA/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (Преюдициално запитване — Електронни съобщителни мрежи и услуги — Директиви 2002/19/ЕО, 2002/20/ЕО, 2002/21/ЕО, 2002/22/ЕО — Член 49 ДФЕС — Свобода на установяване — Член 56 ДФЕС — Свободно предоставяне на услуги — Национална правна уредба, която предоставя на националния регулаторен орган правомощието да налага на операторите на телефонни услуги минимална периодичност на подновяване на офертите и минимална периодичност на фактуриране — Защита на потребителите — Принцип на пропорционалност — Принцип на равно третиране)	23
2023/C 261/33	Дело C-540/21: Решение на Съда (втори състав) от 8 юни 2023 г. — Европейска комисия/Словашка република (Неизпълнение на задължения от държава членка — Пакетни туристически пътувания и свързани пътнически услуги — Директива (ЕС) 2015/2302 — Член 12, параграфи 2—4 — Прекратяване на договор за пакетно туристическо пътуване — Непредотвратими и извънредни обстоятелства — Пандемия от COVID 19 — Възстановяване на направените от пътника плащания за съответния туристически пакет — Възстановяване на парични средства или възстановяване под формата на заместващо пакетно туристическо пътуване — Задължение за възстановяване на платеното от този пътник не по-късно от 14 дни след прекратяването на съответния договор — Временна дерогация от това задължение)	24
2023/C 261/34	Дело C-545/21, ANAS: Решение на Съда (трети състав) от 8 юни 2023 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Италия) — Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti (Преюдициално запитване — Структурни фондове на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 1083/2006 — Член 2, точка 7 — Понятие „нередност“ — Член 98, параграфи 1 и 2 — Финансови корекции от държавите членки във връзка с установените нередности — Приложими критерии — Директива 2004/18/ЕО — Член 45, параграф 2, първа алинея, буква г) — Понятие „сериозно професионално нарушение“)	24
2023/C 261/35	Дело C-567/21, BNP Paribas: Решение на Съда (трети състав) от 8 юни 2023 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation — Франция) — BNP Paribas SA/TR (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански и търговски дела — Регламент (ЕО) 44/2001 — Членове 33 и 36 — Признаване на съдебно решение, постановено в държава членка — Инцидентно позоваване пред съд на друга държава членка — Действие на това решение в държавата по произход — Допустимост на иск, предявен в сезираната държава членка след постановяване на посоченото решение — Национални процесуални правила, които налагат концентриране на претенциите в рамките на едно-единствено производство)	25
2023/C 261/36	Дело C-570/21, YYY. (Понятие за потребител: Решение на Съда (пети състав) от 8 юни 2023 г. (преюдициално запитване от Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie — Полша) — I.S., K.S./YYY. S.A. (Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Директива 93/13/ЕИО — Неравноправни клаузи в потребителските договори — Договор с двойна цел — Член 2, буква б) — Понятие за потребител — Критерии)	26
2023/C 261/37	Дело C-636/21, Regione Lombardia (Мерки за подпомагане на пазара, свързани с болести по животните: Решение на Съда (трети състав) от 8 юни 2023 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — NN/Regione Lombardia (Преюдициално запитване — Земеделие — Обща организация на пазарите — Регламент (ЕС) 1308/2013 — Член 220 — Мерки за подпомагане на пазара, свързани с болести по животните — Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/1323 — Извънредни мерки за подпомагане на пазара в сектора на яйцата и сектора на птичето месо в Италия — Национална правна уредба — Условие за отпускане на помощ — Земеделски стопани, които към датата на подаване на заявлението извършват дейност на въпросния пазар — Свобода на преценка на държавите членки)	27

2023/C 261/38	Дело C-640/21, Zes Zollner Electronic: Решение на Съда (пети състав) от 8 юни 2023 г. (преюдициално запитване от Tribunalul Cluj — Румъния) — SC Zes Zollner Electronic SRL/Direcția Regională VamaIă Cluj — Biroul Vamal de Frontieră Aeroport Cluj Napoca (Преюдициално запитване — Митнически съюз — Регламент (ЕС) № 952/2013 — Митнически кодекс на Съюза — Количество стоки в повече, открито след вдигането на стоките — Член 173 — Поправяне на митническа декларация — Стоки, различни от първоначално декларираните в подлежащата на поправка декларация — Член 174 — Анулиране на митническа декларация — Член 42 — Санкции, наложени от компетентните митнически органи — Делегиран регламент (ЕС) 2015/2446)	27
2023/C 261/39	Дело C-654/21, LM (Насрещен иск за обявяване на недействителност: Решение на Съда (десети състав) от 8 юни 2023 г. (преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Warszawie — Полша) — LM/KP (Преюдициално запитване — Марка на Европейския съюз — Производство пред националния съд — Компетентност на съдилищата за марките на Европейския съюз — Регламент (ЕС) 2017/1001 — Член 124 — Иск за нарушение — Член 128 — Насрещен иск за обявяване на недействителност — Предмет на този иск — Член 129, параграф 3 — Процесуалноправни норми, приложими по отношение на същия вид искове относно национална марка — Принцип на процесуалната автономия)	28
2023/C 261/40	Съединени дела C-747/21 P и C-748/21 P: Решение на Съда (седми състав) от 8 юни 2023 г. — ПАО „Северстал“ (C-747/21 P), ПАО „Новолипецкий металлургический комбинат“ (НЛМК) (C-748/21 P)/Европейска комисия, Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL (Обжалване — Дъмпинг — Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1328 — Внос на някои студеновалцувани плоски продукти от стомана с произход от Китайската народна република и Руската федерация — Окончателно антидъмпингово мито — Регламент (ЕО) № 1225/2009 — Член 18, параграф 1 — Необходима информация — Липса — Член 9, параграф 4 — „Правило за по-ниското мито“ — Целева цена — Марж на печалба на промишлеността на Европейския съюз — Установяване — Избор на най-скорошната представителна година — Член 2, параграф 9 — Формиране на експортната цена — Вреда за промишлеността на Съюза — Прилагане по аналогия — Изчисляване на маржа на занижаване на цените — Мотивиране)	29
Общ съд		
2023/C 261/41	Дело T-309/21: Решение на Общия съд от 7 юни 2023 г. — ТС/Парламент (Институционално право — Правилник за изплащане на разноски и надбавки на членовете на Европейския парламент — Надбавки за парламентарни сътрудници — Възстановяване на недължимо платени суми — Разумен срок — Тежест на доказване — Право на изслушване — Защита на личните данни — Член 9 от Регламент (ЕС) 2018/1725 — Член 26 от Статута)	30
2023/C 261/42	Дело T-33/22: Решение на Общия съд от 7 юни 2023 г. — Vallegre/EUIPO — Joseph Phelps Vineyards (PORTO INSÍGNIA) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „PORTO INSÍGNIA“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „INSÍGNIA“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001])	30
2023/C 261/43	Дело T-47/22: Решение на Общия съд от 7 юни 2023 г. — DDR Kultur/EUIPO — Groupe Canal+ (THE PLANET) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „THE PLANET“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз „PLANÈTE +“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	31
2023/C 261/44	Дело T-63/22: Решение на Общия съд от 7 юни 2023 г. — Brooks England/EUIPO — Brooks Sports (BROOKS ENGLAND) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „BROOKS ENGLAND“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „BROOKS“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Реално използване на по-ранната марка — Член 43, параграф 2 от Регламент № 40/94 (понастоящем член 47, параграф 2 от Регламент 2017/1001)	32
2023/C 261/45	Съединени дела T-218/22 и T-219/22: Решение на Общия съд от 7 юни 2023 г. — Roxtec и Wallmax/EUIPO — Wallmax и Roxtec (Изображение на син квадрат, съдържащ осем черни концентрични кръга) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Европейския съюз, която изобразява син квадрат, съдържащ осем черни концентрични кръга — Основание за абсолютна недействителност — Знак, който се състои изключително от формата на стоката, необходима за постигането на технически резултат — Член 7, параграф 1, буква д), точка ii) от Регламент (ЕО) 40/94 (понастоящем член 7, параграф 1, буква д), точка ii) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	32

2023/C 261/46	Дело T-339/22: Решение на Общия съд от 7 юни 2023 г. — Chocolates Lacasa Internacional/EUIPO — Esquitino Madrid (Conguitos) (Марка на Европейския съюз — Производство по обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Европейския съюз „Conguitos“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „Conguitos“ — Абсолютно основание за недействителност — Недобросъвестност — Член 52, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 59, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Относително основание за недействителност — Неоснователно извлечена полза от отличителния характер или от репутацията на по-ранната марка — Член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 5 от Регламент 2017/1001] — Член 53, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009 [понастоящем член 60, параграф 1, буква а) от Регламент 2017/1001])	33
2023/C 261/47	Дело T-368/22: Решение на Общия съд от 7 юни 2023 г. — Cassa Centrale/EUIPO — Bankia (BANQUI) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „BANQUI“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз „Bankia“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Отличителен характер на по-ранната марка)	34
2023/C 261/48	Дело T-519/22: Решение на Общия съд от 7 юни 2023 г. — Société des produits Nestlé/EUIPO — European Food (FITNESS) (Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна на решения или по заличаване на вписвания — Отмяна на решение, съдържащо явна грешка по вина на EUIPO — Член 103, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Липса на явна грешка)	35
2023/C 261/49	Дело T-541/22: Решение на Общия съд от 7 юни 2023 г. — Sanity Group/EUIPO — AC Marca Brands (Sanity Group) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Sanity Group“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз „SANYTOL“ — Относително основание за отказ — Засягане на репутацията — Член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001)	35
2023/C 261/50	Дело T-543/22: Решение на Общия съд от 7 юни 2023 г. — Laboratorios Ern/EUIPO — BRM Extremities (BIOPLAN) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „BIOPLAN“ — По-ранна национална словна марка „BIOPLAK“ — Относително основание за отказ — Липса на сходство между стоките — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	36
2023/C 261/51	Дело T-221/23: Жалба, подадена на 26 април 2023 г. — WS/EUIPO	36
2023/C 261/52	Дело T-232/23: Жалба, подадена на 3 май 2023 г. — LW/Комисия	37
2023/C 261/53	Дело T-261/23: Жалба, подадена на 15 май 2023 г. — Asampora и др./Комисия	38
2023/C 261/54	Дело T-299/23: Жалба, подадена на 30 май 2023 г. — Nexal/Комисия	39
2023/C 261/55	Дело T-306/23: Жалба, подадена на 30 май 2023 г. — Red Bull и др./Комисия	40
2023/C 261/56	Дело T-309/23: Жалба, подадена на 5 юни 2023 г. — Aliud Pharma/Комисия	41
2023/C 261/57	Дело T-312/23: Жалба, подадена на 7 юни 2023 г. — Naturgy Energy Group/EUIPO — Global Power Service (gps global power service)	42
2023/C 261/58	Дело T-313/23: Жалба, подадена на 8 юни 2023 г. — Adeva/EUIPO — Sideme (MAISON CAVIST.)	43
2023/C 261/59	Дело T-314/23: Жалба, подадена на 8 юни 2023 г. — Tiendanimal/EUIPO (CRIADORES)	43
2023/C 261/60	Дело T-316/23: Жалба, подадена на 9 юни 2023 г. — Pfriem/EUIPO — U-Control (UC)	44
2023/C 261/61	Дело T-318/23: Жалба, подадена на 12 юни 2023 г. — J&B/EUIPO — Ergün (J&B BRO)	45
2023/C 261/62	Дело T-320/23: Жалба, подадена на 12 юни 2023 г. — The Not Company/EUIPO (NOT MILK)	45
2023/C 261/63	Дело T-322/23: Жалба, подадена на 12 юни 2023 г. — VN/Комисия	46
2023/C 261/64	Дело T-324/23: Жалба, подадена на 13 юни 2023 г. — J. García Carrión/EUIPO — Calipso (LimoLife)	47

2023/С 261/65	Дело Т-569/22: Определение на Общия съд от 9 юни 2023 г. — QZ/ЕИБ	48
---------------	-----------------------------------------------------------------------------	----

Поправки

2023/С 261/66	Поправка в Официален вестник на известието по дело Т-302/22 (ОВ С 276, 18.7.2022 г.)	49
---------------	------------------------------------------------------------------------------------------------	----

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2023/C 261/01)

Последна публикация

ОВ С 252, 17.7.2023 г.

Предишни публикации

ОВ С 235, 3.7.2023 г.

ОВ С 223, 26.6.2023 г.

ОВ С 216, 19.6.2023 г.

ОВ С 205, 12.6.2023 г.

ОВ С 189, 30.5.2023 г.

ОВ С 173, 15.5.2023 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Жалба, подадена на 31 август 2021 г. от Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris срещу определението, постановено от Общия съд (шести състав) на 25 юни 2021 г. по дело T-42/21, Fundacja Instytut na rzecz kultury prawnej Ordo Iuris/Европейски парламент

(Дело C-546/21 P)

(2023/C 261/02)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris (представители: K. Koźmiński, radca prawny, T. Siemiński, adwokat)

Друга страна в производството: Европейски парламент

С определение от 15 февруари 2023 г. Съдът (втори състав) отмени определението на Общия съд на Европейския съюз от 25 юни 2021 г., Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris/Парламент (T-42/21, непубликувано, EU:T:2021:385), и върна делото на Общия съд за ново разглеждане.

Жалба, подадена на 8 декември 2022 г. от WV срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 5 октомври 2022 г. по дело T-618/21, WV/CdT

(Дело C-750/22 P)

(2023/C 261/03)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: WV (представители: L. Levi и A. Champretier, адвокати)

Друга страна в производството: Център за преводи за органите на Европейския съюз (CdT)

С определение от 13 юни 2023 г. Съдът (шести състав) отхвърли жалбата като явно неоснователна и постанови жалбоподателят да понесе направените от него съдебни разноски.

Преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Minden (Германия), постъпило на 1 март 2023 г. — N. A. K., E. A. K., Y. A. K./Федерална република Германия

(Дело C-123/23, Khan Yunis (!))

(2023/C 261/04)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Minden

Страни в главното производство

Жалбоподатели: N. A. K., E. A. K., Y. A. K.

Ответник: Федерална република Германия

Преюдициални въпроси

Трябва ли член 33, параграф 2, буква г) във връзка с член 2, буква р) от Директива 2013/32/ЕС⁽²⁾ да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка, съгласно която подадена в тази държава членка молба за международна закрила трябва да се отхвърли като недопустима, когато подадена преди това в друга държава членка молба за международна закрила е била окончателно отхвърлена като неоснователна?

⁽¹⁾ Името на настоящото дело е измислено. То не съпада с истинското име на никоя от страните в производството

⁽²⁾ Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (преработен текст) (ОВ L 180, 2013 г., стр. 60).

Определение на председателя на Съда от 7 март 2023 г. — (преюдициално запитване от Curtea de Apel București — Румъния) — Наказателно производство срещу AR

(Дело C-179/22⁽¹⁾, AR)

(2023/C 261/05)

Език на производството: румънски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 222, 7.6.2022 г.

Определение на председателя на Съда от 7 март 2023 г. (преюдициално запитване, отправено от Conseil d'État — Франция) — Conseil national des barreaux, Conférence des bâtonniers, Ordre des avocats du barreau de Paris/Premier ministre, Ministre de l'Economie, des Finances et de la Relance, при участието на: Ordre des avocats du barreau des Hauts-de-Seine

(Дело C-398/21⁽¹⁾, Conseil national des barreaux и др.)

(2023/C 261/06)

Език на производството: френски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 382, 20.9.2021 г.

Определение на председателя на Съда от 10 март 2023 г. (преюдициално запитване, отправено от High Court — Ирландия) — Z.K., M.S./Minister for Justice and Equality

(Дело C-248/22⁽¹⁾, Minister for Justice and Equality)

(2023/C 261/07)

Език на производството: английски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 237, 20.6.2022 г.

Определение на председателя на Съда от 11 март 2023 г. (преюдициално запитване, отправено от Fővárosi Törvényszék — Унгария) — Digi Távközlési és Szolgáltató Kft./Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság

(Дело C-460/22 ⁽¹⁾, DIGI)

(2023/C 261/08)

Език на производството: унгарски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 432, 14.11.2022 г.

Определение на председателя на Съда от 15 март 2023 г. (преюдициално запитване, отправено от Consiglio di Stato — Италия) — Global Starnet Ltd/Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Presidenza del Consiglio dei ministri, при участието на: Sisal Entertainment SpA, Magic Games Sas di A. Malfatti, Magic Games Srl, Codacons

(Дело C-463/21 ⁽¹⁾, Global Starnet)

(2023/C 261/09)

Език на производството: италиански

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 412, 11.10.2021 г.

Преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Minden (Германия), постъпило на 28 март 2023 г. — М.Е.О./Bundesrepublik Deutschland

(Дело C-202/23, Vaabda и др. ⁽¹⁾)

(2023/C 261/10)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Minden

Страни в главното производство

Жалбоподател: М.Е.О.

Ответник: Bundesrepublik Deutschland

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 33, параграф 2, буква г) във връзка с член 2, буква р) от Директива 2013/32/ЕС ⁽²⁾ да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка, съгласно която подадената в тази държава членка молба за международна закрила трябва да се отхвърли като недопустима, когато кандидатът вече е подал молба за международна закрила в друга държава членка и процедурата е прекратена от другата държава членка, тъй като кандидатът се е отказал от молбата си в тази държава членка?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос:

Трябва ли член 33, параграф 2, буква г) във връзка с член 2, буква р) от Директива 2013/32/ЕС да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка, съгласно която подадената в тази държава членка молба за международна закрила трябва да се отхвърли като недопустима, когато кандидатът вече е подал молба за международна закрила в друга държава членка и процедурата е прекратена от другата държава членка, тъй като кандидатът се е отказал от молбата си в тази държава членка, въпреки че процедурата за убежище може да бъде възобновена в другата държава членка, ако кандидатът подаде молба за това в другата държава членка?

3) При утвърдителен отговор на втория въпрос:

Определя ли правото на Съюза при произнасянето по молба за международна закрила кой момент е от значение по отношение на това дали прекратената в друга държава членка процедура за убежище все още може да се възобнови или този въпрос се определя само от националното право?

4) В случай че на третия въпрос се отговори, че правото на Съюза съдържа съответните разпоредби:

Съгласно разпоредбите на правото на Съюза при произнасянето по молба за международна закрила кой момент е от значение по отношение на това дали прекратената преди това процедура за убежище в друга държава членка все още може да се възобнови?

⁽¹⁾ Името на настоящото дело е измислено. То не съпада с истинското име на никоя от страните в производството.

⁽²⁾ Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (преработен текст) (ОВ L 180, 2013 г., стр. 60).

**Преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof (Австрия), постъпило на 4 април 2023 г. —
Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl**

(Дело C-217/23, Laghman ⁽¹⁾)

(2023/C 261/11)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Ответник: A N

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли изразът, съдържащ се в член 10, параграф 1, буква г) от Директива 2011/95/ЕС ⁽²⁾ „тази група има собствена идентичност в съответната държава, защото е разглеждана като различна от заобикалящото я общество“, да се тълкува в смисъл, че дадена група има собствена идентичност в съответната държава само ако е разглеждана като различна от заобикалящото я общество или е необходимо наличието на „собствена идентичност“ да се разглежда самостоятелно и отделно от въпроса дали групата е разглеждана като различна от заобикалящото я общество?

Ако съгласно отговора на първия въпрос наличието на „собствена идентичност“ следва да се разглежда самостоятелно:

2. Какви са критериите за проверка дали е налице „собствена идентичност“ по смисъла на член 10, параграф 1, буква г) от Директива 2011/95/ЕС?

Независимо от отговора на първи и втори въпрос:

3. Трябва ли мнението на субекта на преследването или на обществото като цяло, или на значителна част от обществото на държавата, или на една част от държавата да се вземе предвид при преценката дали дадена група по смисъла на член 10, параграф 1, буква г) от Директива 2011/95/ЕС е разглеждана като различна „от заобикалящото я общество“?

4. На какви критерии се основава преценката дали по смисъла на член 10, параграф 1, буква г) от Директива 2011/95/ЕС тази група е разглеждана като „различна“?

(¹) Името на настоящото дело е измислено. То не съпада с истинското име на никоя от страните в производството.

(²) Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (преработен текст) (ОВ L 337, 2011 г., стр. 9).

**Преюдициално запитване от Curtea de Apel București (Румъния), постъпило на 5 април 2023 г. —
Наказателно производство срещу Ș.C.F. и H. F.I.**

(Дело C-219/23, Duda (¹))

(2023/C 261/12)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel București

Страни в главното производство

Подсъдими: Ș.C.F., H.F.I.

Граждански ищец: Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene

Граждански ответник: H.A. SRL

Участник в производството: Ministerul public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 325, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз и член 2, параграф 1 от Конвенцията, съставена на основание член К.3 от Договора за Европейския съюз, за защита на финансовите интереси на Европейските общности (²), във връзка с член 49, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз, да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба в областта на погасяването по давност на наказателната отговорност, произтичаща от прилагането съгласно решенията на Curtea Constituțională (Конституционен съд, Румъния) на национален стандарт за защита на основните права с оглед на принципа на законоустановеност на престъпленията и наказанията, който задължава националните юрисдикции по висящите дела да се позовават в съответствие с принципа на *lex mitior* на правило за прекъсване на давността — като материална наказателна норма, следваща фактите в главното производство — което съгласно решенията на конституционния съд вече не предвижда никакви случаи на прекъсване на давността, докато действащото към момента на настъпване на фактите в главното производство правило, предшестващо тези решения, е уреждало ясно, точно, предвидимо и достъпно случаите на прекъсване на давността, при които специалният давностен срок не изтича, доколкото прилагането на тази национална правна уредба може да накърни предимството, единството и ефективността на правото на Съюза и да възпрепятства налагането на ефективни и възпиращи санкции за престъпленията, свързани с тежка измама, засягащи финансовите интереси на Съюза, и трябва ли същите разпоредби да се тълкуват и в смисъл, че запължават националните юрисдикции да оставят без приложение тази национална правна уредба в рамките на наказателни производства, свързани с посочените престъпления, ако прилагането ѝ води до споменатите последици, и да приложат, що се отнася до прекъсването на давността, правилото с ясно, точно, предвидимо и достъпно съдържание от правната уредба в сила към момента на настъпване на фактите, което не допуска настъпването на такива последици?

(¹) Името на настоящото дело е измислено. То не съпада с истинското име на никоя от страните в производството.

(²) ОВ С 316, 1995 г., стр. 49; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 12, стр. 51.

Преюдициално запитване от *Curtea de Apel Braşov* (Румъния), постъпило на 11 април 2023 г. —
Наказателно производство срещу L.D.

(Дело C-223/23 Redu ⁽¹⁾)

(2023/C 261/13)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Braşov

Жалбоподател

L.D.

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 2 ДЕС, член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС и член 4, [параграф 3] ДЕС във връзка със съображения 2, 15 и 22 и [с] член 11, параграф 4 от Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година относно свидетелства за управление на превозни средства ⁽²⁾, от гледна точка на задължението на държавата членка да предприеме всички подходящи и необходими мерки за постигане на целта за подобряване на пътната безопасност в контекста на свободното движение на хора в рамките на Европейския съюз и в изпълнение на Решение 2006/928/ЕО на Комисията ⁽³⁾, с оглед на член 49, параграф 1, последно изречение от Хартата на основните права на Европейския съюз, да се тълкуват в смисъл, че не допускат правно положение като разглежданото в главното производство, в което осъденият жалбоподател иска чрез извънреден способ за защита отмяната на влязла в сила осъдителна присъда за престъплението управление на моторни превозни средства с временно отнето свидетелство за управление, което би му позволило да упражнява отново правото си на управление, включително свободата на движение в рамките на целия Европейски съюз, като се позовава на прилагането на принципа на по-благоприятния наказателен закон, който бил приложим в хода на производството по същество и предвиждал по-кратка давност, изтекла преди решаването на делото, но установена след този момент на националния конституционен съд, с което е обявен за противоконституционен законов текст относно прекъсването на давността за наказателно преследване (решение от 2022 г.), поради бездействието на законодателя, който не се е намесил, за да приведе законовия текст в съответствие с друго решение на същия конституционен съд, постановено четири години преди последното решение (решение от 2018 г.) — период, през който съдебната практика на общите съдилища, формирана въз основа на първото решение, вече е била утвърдена, в смисъл че този текст е продължил да съществува във вида, в който е схващан след първото решение на Конституционния съд — с практическата последица, че давността за всички престъпления, за които не е била постановена окончателна осъдителна присъда преди първото решение на Конституционния съд, е намалена наполовина и че наказателното производство срещу [подсъдимия] е съответно прекратено?
- 2) Трябва ли член 2 ДЕС относно ценностите на правовата държава и зачитането на правата на човека в общество, характерен белег на което е справедливостта, и член 4, [параграф 3] ДЕС относно принципа на лоялно сътрудничество между Съюза и държавите членки, в изпълнение на Решение 2006/928/ЕО на Комисията, доколкото се отнася до ангажимента за гарантиране на ефективността на румънската съдебна система, с оглед на член 49, [параграф 1], последно изречение от Хартата на основните права на Европейския съюз, който прогласява принципа на по-благоприятния наказателен закон, да се тълкуват в смисъл — през призмата на националната съдебна система като цяло — че не допускат правно положение като разглежданото в главното производство, при което осъденият жалбоподател иска чрез извънреден способ за защита отмяната на влязла в сила осъдителна присъда за престъплението управление на моторни превозни средства с временно отнето свидетелство за управление, което би му позволило да упражнява отново правото си на управление, включително свободата на движение в рамките на целия Европейски съюз, като се позовава на прилагането на принципа на по-благоприятния наказателен закон, който бил приложим в хода на производството по същество и предвиждал по-кратка давност, изтекла преди решаването на делото, но установена след този момент с решение на националния конституционен съд, с което е обявен за противоконституционен законов текст относно прекъсването на давността за наказателно преследване (решение от 2022 г.), поради бездействието на законодателя, който не се е намесил, за да приведе законовия текст в съответствие с друго решение на същия конституционен съд, постановено четири години преди последното решение (решение от 2018 г.) — период, през който съдебната практика на общите съдилища, формирана въз основа на първото решение, вече е била утвърдена, в смисъл че този текст е продължил да съществува във вида, в който е схващан след първото решение на Конституционния съд — с практическата последица, че давността за всички престъпления, за които не е била постановена окончателна осъдителна присъда преди първото решение на Конституционния съд, е намалена наполовина и че наказателното производство срещу [подсъдимия] е съответно прекратено?

3) При утвърдителен отговор и само ако не може да се даде тълкуване в съответствие с правото на Съюза, трябва ли принципът на предимство на правото на Съюза да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба или практика, съгласно която националните общи съдилища са обвързани от решенията на националния конституционен съд и от задължителните решения на националния върховен съд и поради това не могат, освен ако не извършат дисциплинарно нарушение, служебно да оставят без приложение произтичащата от тези решения съдебна практика, дори ако в светлината на решение на Съда те считат, че тази съдебна практика противоречи на член 2 ДЕС, на член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС и на член 4, [параграф 3] ДЕС във връзка със съображения 2, 15 и 22 и [с] член 11, параграф 4 от Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година относно свидетелства за управление на превозни средства, от гледна точка на задължението на държавата членка да предприеме всички подходящи и необходими мерки за постигане на целта за подобряване на пътната безопасност и в изпълнение на Решение 2006/928/ЕО на Комисията, с оглед на член 49, [параграф 1], последно изречение от Хартата на основните права на Европейския съюз, какъвто е случаят в главното производство?

⁽¹⁾ Името на настоящото дело е измислено. То не съпада с истинското име на никоя от страните в производството.

⁽²⁾ Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година относно свидетелства за управление на превозни средства (ОВ L 403, 2006 г., стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 17, стр. 216).

⁽³⁾ Решение на Комисията от 13 декември 2006 година за създаване на механизъм за сътрудничество и проверка на напредъка на Румъния в постигането на специфични цели в областите на съдебната реформа и борбата срещу корупцията (ОВ L 354, 2006 г., стр. 56; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 51, стр. 55).

**Преюдициално запитване, отправено от Софийски градски съд (България) на 12 април
2023 година — наказателно производство срещу СС, ИП, ЗИ, ДД и ХЯ**

(Дело С-229/23, ХЯ и др.)

(2023/С 261/14)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Софийски градски съд

Подсъдими

СС, ИП, ЗИ, ДД и ХЯ

Преюдициални въпроси

Чл.15 ал.1 от Директива 2002/58 ⁽¹⁾ вр. чл.47 ал.2 от Хартата, както е разтълкуван от Съда на ЕС в Решение от 16.2.2023 г по С-349/21 ⁽²⁾, разгледан в светлината на съображение 11 от Директивата, на чл.52 ал.1, чл.53 от Хартата и на принципа на равностойност следва ли да се тълкува като задължаващ национална юрисдикция:

— да остави без приложение национален закон (чл.121 ал.4 от Конституцията, чл.174 ал.4 НПК и чл.15 ал.2 ЗСРС), както и тълкуването на чл.8 ал.2 ЕКПЧ, направено от ЕСПЧ по д № 70078/12, които изискват изрично и писмено мотивиране на съдебното разрешение (за слушане, записване и съхранение на телекомуникационни съобщения без съгласието на потребителите), независимо от наличието на мотиви в искането, въз основа на което е дадено разрешението, като основание за оставянето без приложение е възможността при съвместен прочит на искането и разрешението да се установят 1) точните причини, поради които съдът е преценил, предвид фактическите и правните обстоятелства по случая, че законите изисквания са спазени и 2) за кое лице и кой комуникатор е дадено съдебното разрешение;

— да остави без приложение или да тълкува съответно национален закон (чл.105 ал.2 НПК), в онази негова част, която изисква спазване на националните процесуални правила (в случая чл.174 ал.4 НПК и чл.15 ал.2 ЗСРС), при преценка дали следва да се изключат процесните телекомуникационни съобщения от доказателствата, вместо което да приложи правилото, установено в Решение от 16.2.2023 г по C-349/21.

(¹) Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 година относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (ОВ L 201, 2002 г., стр. 37; Специално българско издание: глава 13, том 36, стр. 63)

(²) ECLI:EU:C:2023:102

**Преюдициално запитване от hof van beroep te Gent (Белгия), постъпило на 18 април 2023 г. —
Belgische Staat/Federale Overheidsdienst Financiën**

(Дело C-243/23, Drebers (¹))

(2023/C 261/15)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van beroep te Gent

Страни в главното производство

Въззивник: Белгийската държава/Federale Overheidsdienst Financiën

Въззиваеи: L BV

Преюдициални въпроси

- 1) Допускат ли членове 187 и 189 от Директива 2006/112/ЕО (²) на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност правна уредба като разглежданата в главното производство (а именно член 48, параграф 2 и член 49 от WBTW във връзка с член 9 от KB Nr. 3 van 10 december 1969, met betrekking tot de aftrekregeling voor de toepassing van de belasting over de toegevoegde waarde), съгласно която удълженият период на корекция (от 15 години) се прилага в случай на работи по преустройство на съществуваща сграда само ако след приключване на преустройството, въз основа на критериите на националното право, е налице „нова сграда“ по смисъла на член 12 от тази директива, въпреки че икономическият експлоатационен срок на дадена основно преустроена сграда (която обаче не е „нова сграда“ по смисъла на член 12 въз основа на административните критерии на националното право) е идентичен с икономическия експлоатационен срок на нова сграда, който е значително по-дълъг от предвидения в член 187 от Директива 2006/112 срок от 5 години, както е видно по-специално от факта, че извършените работи се амортизират за период от 33 години, който съответства на амортизационния срок за нови сгради?
- 2) Има ли директен ефект член 187 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, така че данъчнозадължено лице, което е извършило работи по сграда, без в резултат на тези работи преустроената сграда да се квалифицира като „нова сграда“ по смисъла на член 12 от тази директива въз основа на критериите, предвидени в националното право, но тези работи са свързани с икономически експлоатационен срок, идентичен с икономическия експлоатационен срок на съответни нови сгради, за които се прилага 15-годишен период на корекция, да може да се позове на прилагането на 15-годишния период на корекция?

(¹) Името на настоящото дело е измислено. То не съвпада с истинското име на никоя от страните в производството.

(²) ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

**Преюдициално запитване от Landgericht Dortmund (Германия), постъпило на 20 април 2023 г. —
ASG 2 Ausgleichsgesellschaft für die Sägeindustrie Nordrhein-Westfalen GmbH/Land
Nordrhein-Westfalen**

(Дело C-253/23, ASG)

(2023/C 261/16)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Dortmund

Страни в главното производство

Ищец: ASG 2 Ausgleichsgesellschaft für die Sägeindustrie Nordrhein-Westfalen GmbH

Ответник: Land Nordrhein-Westfalen

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли правото на Съюза, и по-специално член 101 ДФЕС, член 4, параграф 3 ДЕС, член 47 от Хартата на основните права, както и член 2, точка 4 и член 3, параграф 1 от Директива 2014/104/ЕС ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че не допускат тълкуване и прилагане на правото на държава членка, което не позволява на лице, което вероятно е претърпяло вреди в резултат на нарушение на член 101 ДФЕС, установено по правно обвързващ начин въз основа на член 9 от Директива 2014/104/ЕС или на транспониращите го национални разпоредби, да прехвърли правото си на иск, по-специално в случаите на разпокъсани или разпръснати вреди, на довереник — лицензиран доставчик на правни услуги, за да може последният да го упражни, като го обедини с правото на иск на други лица, за които се твърди, че са увредени, под формата на предшестван от решение (follow-on) иск, при положение че не съществуват други равностойни законови или договорни възможности за обединяване на вземанията за обезщетение за вреди, по-специално защото такива възможности не водят до осъдителни съдебни решения или не са целесъобразни по други процесуални причини, респ. са обективно неразумни по икономически причини и поради това предявяването по-специално на иски за незначителни вреди би станало практически невъзможно или във всеки случай прекомерно трудно?
- 2) Трябва ли правото на Съюза да се тълкува по този начин поне когато въпросните права на иск за обезщетение за вреди трябва да се упражнят, без Европейската комисия или националните органи предварително да са приели правно обвързващо решение по отношение на твърдяното нарушение по смисъла на национални разпоредби, основани на член 9 от Директива 2014/104/ЕС (т.нар. „самостоятелен (stand-alone) иск“), при положение че по вече посочените в първия въпрос причини не съществуват други равностойни законови или договорни възможности за обединяване на вземанията за обезщетение за вреди с цел предявяването им по гражданскоправен път, и по-специално ако в противен случай преследването на нарушението на член 101 ДФЕС не би било възможно по никакъв начин, т.е. нито чрез правоприлагане по инициатива на публичноправни органи (public enforcement), нито чрез правоприлагане по инициатива на частноправни субекти (private enforcement)?
- 3) Ако отговорът поне на един от двата въпроса е утвърдителен, трябва ли, ако няма как да се направи съответстващо на правото на Съюза тълкуване, съответните норми на германското право да останат без приложение, като последицата от това би била цесиите поне от тази гледна точка да са действителни и да е възможно ефективно правоприлагане?

⁽¹⁾ Директива 2014/104/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 ноември 2014 година относно някои правила за уреждане на иски за обезщетение за вреди по националното право за нарушения на разпоредбите на правото на държавите членки и на Европейския съюз в областта на конкуренцията (ОВ L 349, 2014 г., стр. 1).

**Преюдициално запитване от Ustavni sud Republike Hrvatske (Хърватия), постъпило на 28 април
2023 г. — Е. Р./Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski
upravni postupak**

(Дело C-277/23, Ministarstvo financija)

(2023/C 261/17)

Език на производството: хърватски

Запитваща юрисдикция

Ustavni sud Republike Hrvatske

Страни в главното производство

Вносител на конституционната жалба: Е. Р.

Друга страна в производството: Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли разпоредбите на членове 18, 20, 21 и 165, параграф 2, втора алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ С 202, 2016 г., стр. 1) да се тълкуват в смисъл, че не допускат правна уредба на държава членка, съгласно която родител губи правото на увеличаване на годишното основно данъчно облекчение по данъка върху доходите за дете на издръжка, тъй като на това дете в качеството му на студент на издръжка, който е упражнил свободата на движение и пребиваване в друга държава членка с цел обучение, възползвайки се въз основа на националните актове за изпълнение от мерките по член 6, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 1288/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 година за създаване на „Еразъм +“ — програма на Съюза в областта на образованието, обучението, младежта и спорта и за отмяна на решения № 1719/2006/ЕО, № 1720/2006/ЕО и № 1298/2008/ЕО (ОВ L 347, 2013 г., стр. 50) за осъществяване на студентска мобилност от държава членка, в която усредненият размер на издръжката за живот е по-нисък или среден, в държава членка, в която усредненият размер на издръжката за живот е по-висок, съгласно утвърдените критерии от Европейската комисия по смисъла на член 18, параграф 7 от същия регламент, е изплатено подпомагане за студентска мобилност, чийто размер надхвърля определената фиксирана граница?
- 2) Трябва ли член 67 от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност (ОВ L 166, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 82 и поправка в ОВ L 33, 2008 г., стр. 12) да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка, съгласно която родител губи правото на увеличаване на годишното основно данъчно облекчение по данъка върху доходите за студент на издръжка, който по време на пребиваването за обучение в друга държава членка се е възползвал от подпомагането за студентска мобилност по член 6, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 1288/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 година за създаване на „Еразъм +“ — програма на Съюза в областта на образованието, обучението, младежта и спорта и за отмяна на решения № 1719/2006/ЕО, № 1720/2006/ЕО и № 1298/2008/ЕО (ОВ L 347, 2013 г., стр. 50)?

Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 28 април 2023 г. — М.М., в качеството на наследник на M.R./Ministero della Difesa

(Дело C-278/23, Biltena ⁽¹⁾)

(2023/C 261/18)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподател: М.М., в качеството на наследник на M.R.

Ответник: Ministero della Difesa

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли клауза 5 „Мерки за предотвратяване на злоупотребата“ от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР), приложено към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. ⁽²⁾, да се тълкува в смисъл, че не допуска национално законодателство като италианското, съдържащо се в член 2, параграф 1 от Закон № 1023 от 1969 г. и член 1 от Министерско постановление от 20 декември 1971 г., което предвижда годишни назначения (по смисъла на член 7 от Министерско постановление от 20 декември 1971 г. „за максимален период от една учебна година“) за преподаване на невоенни предмети в училища, институти и организации на Военноморските и Военновъздушните сили, на граждан персонал извън държавната администрация, без да се предвижда посочване на обективни причини, които да обосновават подновяването на тези назначения (изрично предвидено в член 4 от посоченото Министерско постановление, което предвижда намаление на възнаграждението за второто назначение), максимална обща продължителност на срочните договори и максимален брой подновявания, и без да се предвижда възможност тези преподаватели да получат обезщетение за евентуално претърпените вреди в резултат на такова подновяване, при липса освен това на постоянни места за преподаватели в тези училища, на които те да бъдат назначени?

- 2) Представяват ли обективни причини по смисъла на клауза 5, точка 1 [от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР), приложено към] Директива 1999/70/ЕО от 28 юни 1999 г., организационните нужди на системата от институти, училища и организации на Военноморските и Военновъздушните сили, от които да следва съвместимост със законодателството на Европейския съюз на посочената по-горе италианска правна уредба, която при назначения на преподавателски персонал, който не е свързан с посочените военни институти, училища и организации, не установява условия за прибягване до временна заетост в съответствие с Директива 1999/70/ЕО и приложеното към нея рамково споразумение и не предвижда право на обезщетение за вреди?

⁽¹⁾ Името на настоящото дело е измислено. То не съпада с истинското име на никоя от страните в производството.

⁽²⁾ Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) (ОВ L 175, 1999 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129).

Жалба, подадена на 30 април 2023 г. от Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät, TenneT TSO BV срещу решението, постановено от Общия съд (втори разширен състав) на 15 февруари 2023 г. по дело T-606/20, Austrian Power Grid и др./ACER

(Дело C-281/23 P)

(2023/C 261/19)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät, TenneT TSO BV (представители: M. Levitt, avocat, B. Byrne и D. Jubrail, Solicitors)

Друга страна в производството: Агенция за сътрудничество между енергийните регулаторни органи (ACER)

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите молят Съда:

- да отмени изцяло или частично обжалваното решение;
- да отмени изцяло или частично решението на апелативния съвет (наричан по-нататък „АС“) на ACER от 16 юли 2020 г. по преписка A-001-2020 (консолидирана) (наричано по-нататък „решението на АС“); и
- да осъди ACER да заплати разноските на жалбоподателите в настоящото производство и в производството пред Общия съд.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите изтъкват две основания.

Първо, Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е заключил, че АС не е нарушил задължението си да извърши пълен контрол на посоченото Решение 02/2020 на ACER от 24 януари 2020 година относно рамката за създаване на европейската платформа за обмен на балансираща енергия от автоматично задействаните резерви за вторично регулиране на честотата. В момента на приемането на решението на АС този съвет е считал, че неговите законни задължения не налагат пълния контрол на сложни технически оценки. Това разбиране, което е в разрез с практиката на Съда на ЕС, е отразено изрично в решението на АС. Общият съд не е можел да тълкува повторно изричния текст на решението на АС в смисъл — в пряко противоречие с този текст — че АС е упражнил пълен контрол.

Второ, Общият съд е приложил неправилно членове 21 и 37 от Регламент (ЕС) 2017/2195 на Комисията ⁽¹⁾ от 23 ноември 2017 година за установяване на насоки за електроенергийното балансиране в преценките си на правното основание за „необходимите“ функции на платформата по член 21. Жалбоподателите твърдят, че Общият съд е допуснал две конкретни грешки при прилагането на правото. Първо, в разрез със терминологията и структурата на Регламент 2017/2195 на Комисията, Общият съд погрешно приел, че това управление на преносната способност посредством изчисляването на междузоновата преносна способност е необходима функция на платформата, обхваната от член 21, тъй като член 37 изисква операторите на преносни системи (наричани по-нататък „ОПС“) да извършват постоянно обновяване на данните за разполагаемостта на междузоновата преносна способност. Второ, Общият съд не направил разграничение между законовите задължения на ОПС при изпълнението на „необходимите“ функции на платформата по член 21, и техните права (съдържащи се в същата разпоредба) да предлагат допълнителни функции на платформата.

⁽¹⁾ ОВ L 312, 2017 г., стр. 6.

Жалба, подадена на 30 април 2023 г. от Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät, TenneT TSO BV срещу решението, постановено от Общия съд (втори разширен състав) на 15 февруари 2023 г. по дело T-607/20, Austrian Power Grid и др./ACER

(Дело C-282/23 P)

(2023/C 261/20)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät, TenneT TSO BV (представители: M. Levitt, avocat, B. Byrne, и D. Jubrail, Solicitors)

Друга страна в производството: Агенция за сътрудничество между енергийните регулаторни органи (ACER)

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите молят Съда:

- да отмени изцяло или частично обжалваното решение;
- да отмени изцяло или частично решението на апелативния съвет (наричан по-нататък „АС“) на ACER от 16 юли 2020 г. по преписка A-002-2020 (консолидирана) (наричано по-нататък „решението на АС“); и
- да осъди ACER да заплати разноските на жалбоподателите в настоящото производство и в производството пред Общия съд.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите изтъкват две основания.

Първо, Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е заключил, че АС не е нарушил задължението си да извърши пълен контрол на посоченото Решение 03/2020 на ACER от 24 януари 2020 година относно рамката за създаване на европейската платформа за обмен на балансираща енергия от ръчно задействаните резерви за вторично регулиране на честотата. В момента на приемането на решението на АС този съвет е считал, че неговите законни задължения не налагат пълния контрол на сложни технически оценки. Това разбиране, което е в разрез с практиката на Съда на ЕС, е отразено изрично в решението на АС. Общият съд не е можел да тълкува повторно изричния текст на решението на АС в смисъл — в пряко противоречие с този текст — че АС е упражнил пълен контрол.

Второ, Общият съд е приложил неправилно членове 20 и 37 от Регламент (ЕС) 2017/2195 на Комисията ⁽¹⁾ от 23 ноември 2017 година за установяване на насоки за електроенергийното балансиране в преценките си на правното основание за „необходимите“ функции на платформата по член 20. Жалбоподателите твърдят, че Общият съд е допуснал две конкретни грешки при прилагането на правото. Първо, в разрез със терминологията и структурата на Регламент 2017/2195 на Комисията, Общият съд погрешно приел, че това управление на преносната способност посредством изчисляването на междузоновата преносна способност е необходима функция на платформата, обхваната от член 20, тъй като член 37 изисква операторите на преносни системи (наричани по-нататък „ОПС“) да извършват постоянно обновяване на данните за разполагаемостта на междузоновата преносна способност. Второ, Общият съд не направил разграничение между законовите задължения на ОПС при изпълнението на „необходимите“ функции на платформата по член 20, и техните права (съдържащи се в същата разпоредба) да предлагат допълнителни функции на платформата.

⁽¹⁾ ОВ L 312, 2017 г., стр. 6.

**Преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Stuttgart (Германия), постъпило на 3 май 2023 г. —
HE/ Bundesrepublik Deutschland**

(Дело C-288/23, El Baheer ⁽¹⁾)

(2023/C 261/21)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Stuttgart

Страни в главното производство

Жалбоподател: HE

Ответник: Bundesrepublik Deutschland

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли, в случай че държава членка не може да се ползва от предоставеното с член 33, параграф 2, буква а) от Директива 2013/32/ЕС ⁽²⁾ правомощие да отхвърли молба за международна закрила като недопустима с оглед на предоставянето на статут на бежанец в друга държава членка, тъй като условията на живот в тази държава членка биха изложили кандидата на сериозна опасност от нечовешко или унизително отношение по смисъла на член 4 от Хартата, член 3, параграф 1, второ изречение от Регламент (ЕС) № 604/2013 ⁽³⁾, член 4, параграф 1, второ изречение и член 13 от Директива 2011/95/ЕС ⁽⁴⁾, както и член 10, параграфи 2 и 3, член 33, параграфи 1 и 2, буква а) от Директива 2013/32/ЕС, да се тълкуват в смисъл, че предоставеният вече статут на бежанец не позволява на държавата членка да разгледа без оглед на предходните изводи по същество по този въпрос подадената пред нея молба за международна закрила и я задължава да предостави на кандидата статут на бежанец, без проверка по същество на условията на тази закрила?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е в смисъл, че държавата членка не е обвързана от вече предоставения статут на бежанец в друга държава членка и че първата държава членка трябва да разгледа подадената пред нея молба за международна закрила без оглед на предходните изводи по същество:

Следва ли да се приеме, че обстоятелства в предоставилата статута на бежанец държава членка, които биха изложили кандидата на нечовешко или унизително отношение по смисъла на член 4 от Хартата на основните права, изключват задължаването на този кандидат по член 6, параграф 2, първо изречение от Директива 2008/115/ЕО ⁽⁵⁾ незабавно да отиде на територията на тази държава членка, в резултат на което първата държава членка може, без предварително да се изпълнява задължението по член 6, параграф 2, първо изречение от Директива 2008/115/ЕО, да издаде на основание член 6, параграф 2, второ изречение във връзка с параграф 1 от Директива 2008/115/ЕО решение за връщане в страната по произход на кандидата?

Трябва ли обстоятелствата в предоставилата статута на бежанец държава членка да се разглеждат изолирано, т.е. да се прилага същият критерий, както и при издаването на решение по член 33, параграф 2, буква а) от Директива 2013/32/ЕС, или е допустимо да се вземе предвид фактът, че на кандидата не е предоставен статут на закрила в държавата членката, разгледала молбата му, без оглед на предходните изводи по същество, поради което той има право на избор да се върне в другата — предоставилата статут на бежанец държава членка — или в страната си по произход?

- 3) Ако отговорът на втория въпрос е в смисъл, че съгласно член 6, параграф 2, първо изречение от Директива 2008/115/ЕО кандидатът е длъжен незабавно да отиде на територията на предоставилата статута на бежанец държава членка:

Възможно ли е задължаването на кандидата по член 6, параграф 2, първо изречение от Директива 2008/115/ЕО да отиде незабавно на територията на предоставилата статута на бежанец държава членка и решението за връщане по член 6, параграф 2, второ изречение във връзка с параграф 1 от Директива 2008/115/ЕО в страната по произход на кандидата да бъдат инкорпорирани в един-единствен административен акт?

- 4) Ако отговорът на втория въпрос е в смисъл, че съгласно член 6, параграф 2, първо изречение от Директива 2008/115/ЕО кандидатът не е задължен да отиде незабавно на територията на предоставилата му статута на бежанец държава членка:

Исключва ли принципът на забрана за връщане (член 18, член 19, параграф 2 от Хартата на основните права, член 5 от Директива 2008/115/ЕО, член 21, параграф 1 от Директива 2011/95/ЕС) решение за връщане съгласно член 6, параграф 2, второ изречение във връзка с параграф 1, буква б) от Директива 2011/95/ЕС в страната по произход на кандидата, ако на него му е предоставен статут на бежанец в друга държава членка, но държавата членка, в която той пребивава понастоящем и където е подал молба за убежище, стигне до заключението, след разглеждане на молбата за убежище без оглед на предходните изводи по същество, че на кандидата не следва да бъде предоставян статут на закрила?

- 5) Ако отговорът на четвъртия въпрос е в смисъл, че принципът на забрана за връщане не допуска решение за връщане:

Трябва ли принципът на забрана за връщане (член 18, член 19, параграф 2 от Хартата на основните права, член 5 от Директива 2008/115/ЕО, член 21, параграф 1 от Директива 2011/95/ЕС) да се разглежда още при издаването на решението за връщане съгласно член 6, параграф 2, второ изречение във връзка с параграф 1 от Директива 2008/115/ЕО, в резултат на което да не може да бъде издадено решение за връщане, или е задължително да се издаде решение за връщане съгласно член 6, параграф 2, второ изречение във връзка с член 6, параграф 1 от Директива 2008/115/ЕО и след това да се отложи извеждането съгласно член 9, параграф 1, буква а) от Директива 2008/115/ЕО?

(¹) Името на настоящото дело е измислено. То не съпада с истинското име на никоя от страните в производството.

(²) Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна (ОВ L 180, 2013 г., стр. 60).

(³) Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство (ОВ L 180, 2013 г., стр. 31).

(⁴) Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (преработен текст) (ОВ L 337, 2011 г., стр. 9).

(⁵) Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни (ОВ L 348, 2008 г., стр. 98).

**Преюдициално запитване от Bundesfinanzhof (Германия), постъпило на 17 май 2023 г. —
G GmbH/Hauptzollamt H**

(Дело C-307/23, G GmbH)

(2023/C 261/22)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: G GmbH

Ответник: Hauptzollamt H

Преюдициален въпрос

Трябва ли разходите за изработване на печатни образци на етикети, извършено на митническата територия на Съюза, да се добавят към договорната стойност съгласно член 32, параграф 1, буква а), подточка ii) или съгласно член 32, параграф 1, буква б), подточка iv) от Митническият кодекс ⁽¹⁾, ако купувачът, установен на митническата територия на Съюза, предоставя безплатно печатните образци в електронна форма на доставчиците в трета страна?

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, 1992 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58).

Определение на Съда (девети състав) от 23 май 2023 г. (преюдициално запитване от Judecătoria Bistrița — Румъния) — LO/Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Judecătoria Bistrița, RS, TU и VW

(Дело C-56/23 ⁽¹⁾, Riaman ⁽²⁾)

(Преюдициално запитване — Член 53, параграф 2 и член 94 от Процедурния правилник на Съда — Изискване да се изложи фактическият контекст на спора в главното производство — Липса на достатъчно точни сведения — Явна недопустимост)

(2023/C 261/23)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Judecătoria Bistrița

Страни в главното производство

Жалбоподател: LO

при участието на: Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Judecătoria Bistrița, RS, TU и VW

Диспозитив

Преюдициалното запитване, отправено от Judecătoria Bistrița (Първоинстанционен съд Бистрица, Румъния) с акт от 7 декември 2022 г., е явно недопустимо.

⁽¹⁾ Дата на постъпване в Съда: 3.2.2023 г.

⁽²⁾ Името на настоящото дело е измислено. То не съвпада с истинското име на никоя от страните в производството.

Иск, предявен на 24 май 2023 г. — Европейска комисия/Република Словения

(Дело C-318/23)

(2023/C 261/24)

Език на производството: словенски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: P. Ondrůšek, M. Escobar Gómez, U. Babovič и A. Kraner)

Ответник: Република Словения

Искания на ищеца

Комисията моли Съда:

— да установи, че като не е предприела всички необходими мерки за изпълнение на решение на Съда по дело C-140/14, Комисията/Словения в частта му, отнасяща се до парцел № 115/1 в община Техаре (Буковзлак), Република Словения не е изпълнила задълженията си по член 260, параграф 1 ДФЕС,

- да осъди Република Словения да заплати на Комисията периодична имуществена санкция в размер на 4 500 евро на ден, считано от датата на постановяване на решението в настоящото производство до деня, в който Република Словения ще изпълни решението по дело C-140/14 по отношение на парцел № 115/1 в Техаре (Буковзлак),
- да осъди Република Словения да заплати на Комисията еднократно платима сума в размер на 500 евро на ден, умножена по броя на дните от постановяването на решението по дело C-140/14 до деня — онзи от следните два, който се окаже първи — в който Република Словения изпълни посоченото решение по отношение на парцел № 115/1 в Техаре (Буковзлак) или в който бъде постановено решението в настоящото производство, при минимална еднократно платима сума от 280 000 евро,
- да осъди Република Словения да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

В решение по дело C-140/14 Съдът констатира, че депонирането на отпадъци в парцел № 115/1 в Техаре (Буковзлак) трябва да се счита за незаконно и че Република Словения не е изпълнила задълженията по член 13 и член 36, параграф 1 от Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, член 5, параграф 3, буква д) и член 6 от Директива 1999/31/ЕО на Съвета ⁽²⁾ във връзка с Решение 2003/33/ЕО на Съвета ⁽³⁾ и с членове 7—9, 11 и 12 и приложения I—III към Директива 1999/31/ЕО на Съвета, като първо е разрешила депонирането на неразрешени отпадъци в това депо, а впоследствие не е предприела никакви мерки за тяхното обезвреждане.

Република Словения информира Европейската комисия за отделните мерки за избор на оптималния метод за обезвреждане на отпадъците и за извършване на дейностите по изпълнение на решението по дело C-140/14 по отношение на парцел № 115/1 Техаре (Буковзлак). За тази цел Република Словения изпраща на Европейската комисия график, съгласно който окончателното изпълнение на възстановяването ще се извърши между първата половина на 2020 г. и 3 ноември 2021 г.

Тъй като установените в горепосочения график срокове не са били спазени, на 8 юни 2018 г. Европейската комисия изпраща на Република Словения официално уведомително писмо. В отговора си на това официално уведомително писмо Република Словения изрично уверява Комисията, че възстановителните дейности ще бъдат осъществени в първоначалния срок, определен в посочения график, но това не е направено. Създаденото и поддържано в нарушение на действащата правна уредба на Съюза незаконно депо за отпадъци продължава да съществува въпреки решението на Съда, с което е констатирано това фактическо положение, и това означава застрашаване на околната среда и на здравето на хората. Поради това Европейската комисия решава да заведе иск на основание член 260, параграф 2 ДФЕС.

⁽¹⁾ Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 година относно отпадъците и за отмяна на определени директиви (ОВ L 312, 2008 г., стр. 3).

⁽²⁾ Директива 1999/31/ЕО на Съвета от 26 април 1999 година относно депонирането на отпадъци (ОВ L 182, 1999 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 5, стр. 54).

⁽³⁾ Решение на Съвета от 19 декември 2002 година за определяне на критерии и процедури за приемане на отпадъци на депа съгласно член 16 и приложение II към Директива 1999/31/ЕО (ОВ L 11, 2003 г., стр. 27; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 9, стр. 142).

Решение на Съда (трети състав) от 8 юни 2023 г. (преюдициално запитване от Landesgericht Korneuburg — Австрия) — Austrian Airlines AG/TW

(Дело C-49/22) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Въздушен транспорт — Регламент (ЕС) 261/2004 — Член 5, параграф 1, буква а) — Отмяна на полет — Член 8, параграф 1 — Задължение за оказване на помощ — Понятие „ретаршрутиране“ — Обезщетяване на пътниците, ползващи въздушен транспорт, при отмяна на полет — Пандемия от COVID 19 — Полет за репатриране, организиран от държава членка в контекста на лисия за консулска помощ — Полет, изпълнен от същия опериращ въздушен превозвач в същия час като отменения полет — Разходи за сметка на пътника, надвишаващи нетните разходи за този полет)

(2023/C 261/25)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesgericht Korneuburg

Страни в главното производство

Жалбоподател: Austrian Airlines AG

Ответник: TW

Диспозитив

- 1) Член 5, параграф 1, буква а) и член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91,

трябва да се тълкуват в смисъл, че

полет за репатриране, организиран от държава членка в контекста на мярка за консулска помощ вследствие на отмяната на полет, не представлява „премаршрутиране, при сравними транспортни условия, до крайния пункт на пристигане“ по смисъла на член 8, параграф 1, буква б) от този регламент, което трябва да бъде предложено от опериращия въздушен превозвач на пътник, чийто полет е бил отменен.

- 2) Член 8, параграф 1 от Регламент № 261/2004

трябва да се тълкува в смисъл, че

пътник, който поради отмяната на обратния му полет се регистрира сам за полет за репатриране, организиран от държава членка в контекста на мярка за консулска помощ, и който е длъжен на това основание да плати на тази държава задължителен дял от направените разходи, няма право на възстановяване на тези разходи за сметка на опериращия въздушен превозвач въз основа на този регламент.

За сметка на това такъв пътник може да се позове пред национална юрисдикция на неспазването от страна на опериращ въздушен превозвач, от една страна, на задължението му да възстанови стойността на билета на цената, на която е бил купен, за част или части от неосъществения път или ако полетът повече не изпълнява предназначението си по отношение на първоначалния план за пътуване, както и, от друга страна, на задължението му за оказване на помощ, включително на задължението му за предоставяне на информация по член 8, параграф 1 от посочения регламент, за да получи обезщетение за сметка на този опериращ въздушен превозвач. Такова обезщетение обаче трябва да бъде ограничено до това, което с оглед на конкретните обстоятелства във всеки отделен случай се оказва необходимо, подходящо и разумно за отстраняване на пропуската на посочения опериращ въздушен превозвач.

⁽¹⁾ ОВ С 191, 10.5.2022 г.

Решение на Съда (първи състав) от 8 юни 2023 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — Испания) — Prestige and Limousine, SL/Àrea Metropolitana de Barcelona, Asociación Nacional del Taxi (Antaxi), Asociación Profesional Elite Taxi, Sindicat del Taxi de Catalunya (STAC), Tapoca VTC1 SL, Agrupació Taxis Companys

(Дело C-50/21, Prestige and Limousine) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 49 ДФЕС — Член 107, параграф 1 ДФЕС — Услуга за отдаване под наем на леки автомобили с шофьор — Разрешителен режим, който включва издаването, освен на разрешение за предоставяне на услуги за градски и междуградски превоз на територията на цялата страна, и на втори оперативен лиценз, за да могат да се предоставят услуги за градски превоз в метрополна област — Ограничаване на броя на лицензите относно услуги за коли под наем с шофьор до една тридесета от лицензите за таксиметрови услуги)

(2023/С 261/26)

Език на производството: испански.

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Страни в главното производство

Жалбоподател: Prestige and Limousine, SL

Ответници: Área Metropolitana de Barcelona, Asociación Nacional del Taxi (Antaxi), Asociación Profesional Elite Taxi, Sindicat del Taxi de Catalunya (STAC), Tapoca VTC1 SL, Agrupació Taxis Companys

Диспозитив

- 1) Член 107, параграф 1 ДФЕС допуска приложима в агломерация правна уредба, съгласно която, от една страна, за извършване на дейност по услуги за отдаване под наем на пътни превозни средства с шофьор в тази агломерация се изисква специално разрешение, в допълнение към националното разрешение, изисквано за доставката на градски и междуградски услуги за отдаване под наем на пътни превозни средства с шофьор, и от друга страна, броят на лицензите за такива услуги е ограничен до една тридесета от издадените за посочената агломерация лицензи за таксиметрови услуги, стига тези мерки да не включват използване на ресурси на държавата по смисъла на тази разпоредба.
- 2) Член 49 ДФЕС допуска приложима в агломерация правна уредба, съгласно която за извършване на дейност по услуги за отдаване под наем на пътни превозни средства с шофьор в тази агломерация се изисква специално разрешение, което допълва националното разрешение, изисквано за доставката на градски и междуградски услуги за отдаване под наем на пътни превозни средства с шофьор, ако това специално разрешение се основава на обективни, недискриминационни и предварително известни критерии, които изключват всякакъв произвол и не повтарят проверките, които вече са били извършени в рамките на процедурата за национално разрешение, а отговарят на специфични нужди на тази агломерация.
- 3) Член 49 ДФЕС не допуска приложима в агломерация правна уредба, която предвижда ограничаване на броя лицензи относно услуги за отдаване под наем на пътни превозни средства с шофьор до една тридесета от издадените за посочената агломерация лицензи за таксиметрови услуги, след като не е установено нито че тази мярка е годна да гарантира съгласувано и последователно осъществяването на целите за добро управление на транспорта, трафика и общественото пространство на тази агломерация, както и целта за опазване на околната ѝ среда, нито че тя не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.

⁽¹⁾ ОВ C 228, 14.6.2021 г.

Решение на Съда (седми състав) от 8 юни 2023 г. (преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny — Полша) — E./Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

(Дело C-322/22 ⁽¹⁾, Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu)

(Преюдициално запитване — Принцип на лоялно сътрудничество — Принцип на ефективност — Данък, събиран от държава членка в нарушение на правото на Съюза — Нарушение, установено вследствие на решение Съда — Право на изплащане на лихва върху надвезетата сума — Национална правна уредба, ограничаваща правото на изплащане на лихва до периода до тридесетия ден след публикуването на решението на Съда в Официален вестник на Европейския съюз)

(2023/C 261/27)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Naczelny Sąd Administracyjny

Страни в главното производство

Жалбоподател: E.

Ответник: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

при участието на: Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców

Диспозитив

Принципът на ефективност, разглеждан във връзка с принципа на лоялно сътрудничество, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която при подаване на искане за възстановяване на надвзет данък над 30 дни след публикуването в Официален вестник на Европейския съюз на решение на Съда, от което произтича констатацията, че съответното данъчно облагане противоречи на правото на Съюза, ограничава начисляването на лихвите върху надвзетата сума, които се дължат на засегнатото данъчнозадължено лице, до тридесетия ден, следващ това публикуване, и дори изключва всякакви лихви, когато надвземането е извършено спрямо данъчнозадълженото лице след посочения тридесети ден.

(¹) ОВ С 359, 19.9.2022 г.

Решение на Съда (втори състав) от 8 юни 2023 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Франция) — Union fédérale des consommateurs — Que choisir (UFC — Que choisir), Consommation, logement et cadre de vie (CLCV) / Premier ministre, Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance

(Дело C-407/21, UFC — Que choisir et CLCV) (¹)

(Преюдициално запитване — Пакетни туристически пътувания и свързани пътнически услуги — Директива (ЕС) 2015/2302 — Член 12, параграфи 2—4 — Прекратяване на договор за пакетно туристическо пътуване — Непредотвратими и извънредни обстоятелства — Пандемия от COVID 19 — Възстановяване на направените от пътуващия плащания за съответния туристически пакет — Възстановяване на парична сума или възстановяване на равностойност под формата на купон („ваучер“) — Задължение за възстановяване на платеното от пътуващия не по-късно от 14 дни след прекратяването на съответния договор — Временна дерогация от това задължение — Промяна на действието във времето на акт, приет въз основа на националното право, с който се отменя национална правна уредба, противоречаща на посоченото задължение)

(2023/С 261/28)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Union fédérale des consommateurs — Que choisir (UFC — Que choisir), Consommation, logement et cadre de vie (CLCV)

Ответници: Premier ministre, Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance

Диспозитив

1) Член 12, параграфи 2 и 3 от Директива (ЕС) 2015/2302 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 година относно пакетните туристически пътувания и свързаните пътнически услуги, за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004 и Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 90/314/ЕИО

трябва да се тълкува в смисъл, че:

когато вследствие на прекратяване на договор за пакетно туристическо пътуване неговият организатор е длъжен по силата на тази разпоредба да възстанови на съответния пътуващ всички направени плащания във връзка с този туристически пакет, това възстановяване следва да се разбира единствено като връщане на тези плащания под формата на парична сума.

- 2) Член 12, параграфи 2—4 от Директива 2015/2302 във връзка с член 4 от тази директива

трябва да се тълкува в смисъл, че:

не допуска национална правна уредба, съгласно която — в контекста на избухването на световна здравна криза, възпрепятстваща изпълнението на договорите за пакетно туристическо пътуване — организаторите на пакетни туристически пътувания временно се освобождават от задължението си да възстановят на засегнатите пътници, най-късно 14 дни след прекратяването на договора, всички направени плащания с оглед на прекратения договор, включително когато такава правна уредба цели да се избегне възможността, поради очаквания значителен брой искания за възстановяване, платежоспособността на тези организатори да бъде засегната в такава степен, че да се застраши тяхното съществуване и по този начин да се запази жизнеспособността на съответния сектор.

- 3) Правото на Съюза, и по-специално принципът на лоялно сътрудничество, предвиден в член 4, параграф 3 ДЕС,

трябва да се тълкува в смисъл, че:

не допуска национален съд, сезиран с жалба за отмяна на национална правна уредба, която противоречи на член 12, параграфи 2—4 от Директива 2015/2302, да промени действието във времето на решението си за отмяна на тази национална правна уредба.

(¹) ОВ С 357, 6.9.2021 г.

**Решение на Съда (десети състав) от 8 юни 2023 г. — Съвет на Европейския съюз/Laurent Pech,
Кралство Швеция**

(Дело С-408/21 Р) (¹)

**(Обжалване — Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Член 4, параграф 2,
второ тире — Защита на правните становища — Член 4, параграф 3, първа алинея — Защита
на процеса на вземане на решения — Отказ за предоставяне на пълен достъп до правно
становище на Правната служба на Съвета на Европейския съюз)**

(2023/С 261/29)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Съвет на Европейския съюз (представители: A. de Gregorio Merino, E. Dumitriu-Segnana, K. Pavlaki и E. Rebasti)

Други страни в производството: Laurent Pech (представители: първоначално G. Andraos, адвокат, O. Brouwer, advocaat, M. Hall, advocat, и B. A. R. T. Verheijen, advocaat, а впоследствие G. Andraos, O. Brouwer, T. C. van Helfteren, advocaten, и M. Hall, advocat), Кралство Швеция (предствители: първоначално O. Simonsson, H. Eklinder, J. Lundberg, C. Meyer-Seitz, A. M. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson и H. Shev, а впоследствие O. Simonsson, H. Eklinder, C. Meyer-Seitz, A. M. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson и H. Shev)

Встъпили страни в подкрепа на жалбоподателя: Френска република (представители: първоначално A.-L. Desjonquères, A.-C. Drouant и M. E. Leclerc, а впоследствие A.-L. Desjonquères и M. E. Leclerc), Европейска комисия (представители: C. Ehrbar и M. P. Stancanelli)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Съвета на Европейския съюз да понесе, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на г-н Laurent Pech.
- 3) Френската република, Кралство Швеция и Европейската комисия понасят направените от тях съдебни разноски.

(¹) ОВ С 51, 31.1.2022 г.

Решение на Съда (шести състав) от 8 юни 2023 г. (преюдициално запитване от Специализиран наказателен съд — България) — Наказателно производство срещу ВБ (С-430/22), ВБ (С-468/22)

(Съединени дела С-430/22 и 468/22 ⁽¹⁾, ВБ (Информирание на задочно осъдения) и др.)

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Директива (ЕС) 2016/343 — Член 8, параграф 4 — Право на лицата да присъстват на съдебния процес — Задочно производство — Възобновяване на производството — Уведомяване на задочно осъдения за правото му на възобновяване на производството)

(2023/С 261/30)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Специализиран наказателен съд

Страни в главното производство

ВБ (С-430/22), ВБ (С-468/22)

при участието на: Специализирана прокуратура

Диспозитив

Член 8, параграф 4 от Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невинност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство трябва да се тълкува в смисъл, че не задължава национален съд при задочно осъждане, при което не са изпълнени условията по член 8, параграф 2 от тази директива, изрично да посочи в осъдителната присъда правото на нов съдебен процес.

⁽¹⁾ ОВ С 408, 24.10.2022 г.

Решение на Съда (пети състав) от 8 юни 2023 г. (преюдициално запитване от Tribunalul Olt — Румъния) — OZ/Lyoness Europe AG

(Дело С-455/21 ⁽¹⁾, Lyoness Europe)

(Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Директива 93/13/ЕИО — Неравноправни клаузи в потребителските договори — Член 2, буква б) — Понятие за потребител — Договор за включване в система за лоялни клиенти, позволяваща получаването на определени финансови предимства при закупуването на стоки и услуги от трети лица (търговци))

(2023/С 261/31)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul Olt

Страни в главното производство

Жалбоподател: OZ

Ответник: Lyoness Europe AG

Диспозитив

Член 2, буква б) от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори

трябва да се тълкува в смисъл, че

в обхвата на понятието „потребител“ по смисъла на тази разпоредба попада физическо лице, което се включва в системата, която е създадена от търговско дружество и му позволява по-специално да се ползва от някои финансови предимства при закупуването от него или от други лица, участващи в тази система благодарение на неговата препоръка, на стоки и услуги от търговските партньори на това дружество, когато посоченото физическо лице преследва цели, които не попадат в рамките на неговата търговска или професионална дейност.

(¹) ОВ С 452, 8.11.2021 г.

Решение на Съда (първи състав) от 8 юни 2023 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Fastweb SpA, Tim SpA, Vodafone Italia SpA, Wind Tre SpA/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Дело C-468/20, Fastweb и др. (Периодичност на фактуриране) (¹))

(Преюдициално запитване — Електронни съобщителни мрежи и услуги — Директиви 2002/19/ЕО, 2002/20/ЕО, 2002/21/ЕО, 2002/22/ЕО — Член 49 ДФЕС — Свобода на установяване — Член 56 ДФЕС — Свободно предоставяне на услуги — Национална правна уредба, която предоставя на националния регулаторен орган правомощието да налага на операторите на телефонни услуги минимална периодичност на подновяване на офертите и минимална периодичност на фактуриране — Защита на потребителите — Принцип на пропорционалност — Принцип на равно третиране)

(2023/С 261/32)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Fastweb SpA, Tim SpA, Vodafone Italia SpA, Wind Tre SpA

Ответник: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

при участието на: Telecom Italia SpA, Vodafone Italia SpA, Associazione Movimento Consumatori, U.Di.Con — Unione per la Difesa dei Consumatori, Wind Tre SpA, Assotelecomunicazioni (Asstel), Eolo SpA, Coordinamento delle associazioni per la tutela dell'ambiente e dei diritti degli utenti e consumatori (Codacons), Associazione degli utenti per i diritti telefonici — A.U.S. TEL ONLUS, Altroconsumo, Federconsumatori

Диспозитив

Членове 49 и 56 ДФЕС, член 8, параграф 1, първа алинея, параграф 2, буква а), параграф 4, букви б) и г) и параграф 5, буква б) от Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (Рамкова директива), изменена с Директива 2009/140/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г., и членове 20—22 от Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга), изменена с Директива 2009/136/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г., разглеждани във връзка с принципите на пропорционалност и на равно третиране,

трябва да се тълкуват в смисъл, че

допускат национална правна уредба, която предоставя на националния регулаторен орган правомощието да приеме решение, с което се налага, от една страна, за операторите на мобилни телефонни услуги — периодичност на фактуриране и на подновяване на търговските оферти от най-малко четири седмици, и от друга страна, за операторите на стационарни телефонни услуги и на свързани с тях услуги — периодичност на фактуриране и на подновяване на такива оферти от един месец или няколко месеца, при условие че двете разглеждани категории услуги се намират в различно положение с оглед на предмета и целта на тази национална правна уредба.

(¹) ОВ С 257, 4.7.2022 г.

Решение на Съда (втори състав) от 8 юни 2023 г. — Европейска комисия/Словашка република(Дело C-540/21) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Пакетни туристически пътувания и свързани пътнически услуги — Директива (ЕС) 2015/2302 — Член 12, параграфи 2—4 — Прекратяване на договор за пакетно туристическо пътуване — Непредотвъртими и извънредни обстоятелства — Пандемия от COVID 19 — Възстановяване на направените от пътника плащания за съответния туристически пакет — Възстановяване на парични средства или възстановяване под формата на заместващо пакетно туристическо пътуване — Задължение за възстановяване на платеното от този пътник не по-късно от 14 дни след прекратяването на съответния договор — Временна дерогация от това задължение)

(2023/C 261/33)

Език на производството: словашки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: R. Lindenthal, I. Rubene, A. Tokár)

Ответник: Словашка република (представител: B. Ricziová)

Встъпила страна в подкрепа на ищеца: Кралство Дания (представители: първоначално V. Pasternak Jørgensen и M. Søndahl Wolff, а впоследствие Søndahl Wolff)

Диспозитив

- 1) Тъй като с приемането на zákon č. 136/2020 Z. z. (Закон № 136/2020 Rec.) от 20 май 2020 г. е въвела член 33а в zákon č. 170/2018 Z. z. o zázadoch, spojených službách cestovného ruchu, niektorých podmienkach podnikania v cestovnom ruchu a o zmene a doplnení niektorých zákonov (Закон № 170/2018 Rec. относно пакетните туристически пътувания, свързаните туристически услуги и някои условия, приложими към туристическата дейност и за изменение и допълнение на някои закони) от 15 май 2018 г., Словашката република не е изпълнила задължението си по член 12, параграф 2, параграф 3, буква б) и параграф 4 от Директива (ЕС) 2015/2302 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 година относно пакетните туристически пътувания и свързаните пътнически услуги, за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004 и Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 90/314/ЕИО на Съвета във връзка с член 4 от Директива 2015/2302.
- 2) Осъжда Словашката република да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 431, 25.10.2021 г.

Решение на Съда (трети състав) от 8 юни 2023 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Италия) — Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti(Дело C-545/21, ANAS) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Структурни фондове на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 1083/2006 — Член 2, точка 7 — Понятие „нередност“ — Член 98, параграфи 1 и 2 — Финансови корекции от държавите членки във връзка с установените нередности — Приложими критерии — Директива 2004/18/ЕО — Член 45, параграф 2, първа алинея, буква г) — Понятие „сериозно професионално нарушение“)

(2023/C 261/34)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподател: Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

Ответник: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Диспозитив

- 1) Член 2, точка 7 от Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета от 11 юли 2006 година за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд и Кохезионния фонд и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1260/1999

трябва да се тълкува в смисъл, че

понятието „нередност“ по смисъла на тази разпоредба обхваща действия, които могат да се квалифицират като „корупционни действия“, извършени в рамките на процедура за възлагане на обществена поръчка с предмет изпълнение на съфинансирано от структурен фонд на Европейския съюз строителство и за които е образувано административно или съдебно производство, включително когато не е доказано, че тези действия са имали реално отражение върху процедурата за подбор на оферента и не е установено действително засягане на бюджета на Съюза.

- 2) Член 98, параграфи 1 и 2 от Регламент № 1083/2006

трябва да се тълкува в смисъл, че

в случай на „нередност“, както е определена в член 2, точка 7 от този регламент, той задължава държавите членки да извършват преценка във всеки отделен случай, за да определят приложимата финансова корекция, при спазване на принципа на пропорционалност, като вземат предвид по-специално естеството и сериозността на установените нередности, както и финансовите им последици за съответния фонд.

(¹) ОВ С 452, 8.11.2021 г.

Решение на Съда (трети състав) от 8 юни 2023 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation — Франция) — BNP Paribas SA/TR

(Дело C-567/21, BNP Paribas) (¹)

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански и търговски дела — Регламент (ЕО) 44/2001 — Членове 33 и 36 — Признаване на съдебно решение, постановено в държава членка — Инцидентно позоваване пред съд на друга държава членка — Действие на това решение в държавата по произход — Допустимост на иск, предаден в сезираната държава членка след постановяване на посоченото решение — Национални процесуални правила, които налагат концентриране на претенциите в рамките на едно-единствено производство)

(2023/C 261/35)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Жалбоподател: BNP Paribas SA

Ответник: TR

Диспозитив

Член 33 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, във връзка с член 36 от този регламент,

трябва да се тълкува в смисъл, че

не допуска признаването в сезираната държава членка на постановено в държавата членка по произход решение относно трудов договор да води до недопустимост на исканията, предявени пред юрисдикция на сезираната държава членка, поради това че законодателството на държавата членка по произход предвижда процесуално правило за концентриране на всички претенции във връзка със този трудов договор, без да се засягат процесуалните правила на сезираната държава членка, които могат да се приложат след като признаването е осъществено.

(¹) ОВ С 471, 22.11.2021 г.

**Решение на Съда (пети състав) от 8 юни 2023 г. (преюдициално запитване от Sąd Rejonowy dla
Warszawy-Woli w Warszawie — Полша) — I.S., K.S./YYY. S.A.**

(Дело C-570/21 (¹), YYY. (Понятие за потребител))

**(Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Директива 93/13/ЕИО —
Неравноправни клаузи в потребителските договори — Договор с двойна цел — Член 2, буква б) —
Понятие за потребител — Критерии)**

(2023/С 261/36)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Страни в главното производство

Ищци: I.S., K.S.

Ответници: YYY. S.A.

Диспозитив

- 1) Член 2, буква б) от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори

трябва да се тълкува в смисъл, че

попада в обхвата на понятието „потребител“ по смисъла на тази разпоредба лице, сключило договор за кредит, предназначен за употреба, която отчасти е свързана с неговата стопанска дейност и отчасти няма отношение към тази дейност, заедно с друг кредитополучател, който не е действал в рамките на своята стопанска дейност, когато стопанската цел е толкова ограничена, че не е преобладаваща в общия контекст на този договор.

- 2) Член 2, буква б) от Директива 93/13

трябва да се тълкува в смисъл, че

за да се прецени дали дадено лице попада в обхвата на понятието „потребител“ по смисъла на тази разпоредба, и по-специално дали стопанската цел на сключен от това лице договор за кредит е толкова ограничена, че не е преобладаваща в общия контекст на този договор, запитващата юрисдикция е длъжна да вземе предвид всички релевантни обстоятелства във връзка с този договор, както количествени, така и качествени, каквито са по-специално разпределянето на зетия капитал между стопанска и нестопанска дейност, както и — при няколко кредитополучатели — фактът, че само един от тях преследва стопанска цел или че кредитодателят е обусловил отпускането на кредит, предназначен за потребителски нужди, от частично разпределяне на зетата сума за погасяване на задължения, свързани със стопанска дейност.

(¹) ОВ С 24, 17.1.2022 г.

Решение на Съда (трети състав) от 8 юни 2023 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — NN/Regione Lombardia

(Дело C-636/21 ⁽¹⁾), Regione Lombardia (Мерки за подпомагане на пазара, свързани с болести по животните)

(Преюдициално запитване — Земеделие — Обща организация на пазарите — Регламент (ЕС) 1308/2013 — Член 220 — Мерки за подпомагане на пазара, свързани с болести по животните — Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/1323 — Извънредни мерки за подпомагане на пазара в сектора на яйцата и сектора на птичето месо в Италия — Национална правна уредба — Условие за отпускане на помощ — Земеделски стопани, които към датата на подаване на заявлението извършват дейност на въпросния пазар — Свобода на преценка на държавите членки)

(2023/C 261/37)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: NN

Ответник: Regione Lombardia

Диспозитив

Член 220 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007, разглеждан във връзка с Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/1323 на Комисията от 2 август 2019 година относно извънредни мерки за подпомагане на пазара в сектора на яйцата и сектора на птичето месо в Италия,

трябва да се тълкува в смисъл, че:

не допуска национална правна уредба, която се тълкува и прилага по такъв начин, че от мерките за подпомагане, предвидени във втория от тези регламенти, могат да се ползват само земеделските стопани, които към датата, когато подават заявление за помощ, извършват дейност в птицевъдния сектор.

⁽¹⁾ ОВ С 2, 3.1.2022 г.

Решение на Съда (пети състав) от 8 юни 2023 г. (преюдициално запитване от Tribunalul Cluj — Румъния) — SC Zes Zollner Electronic SRL/Direcția Regională Vamală Cluj — Biroul Vamal de Frontieră Aeroport Cluj Napoca

(Дело C-640/21, Zes Zollner Electronic) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Митнически съюз — Регламент (ЕС) № 952/2013 — Митнически кодекс на Съюза — Количество стоки в повече, открито след вдигането на стоките — Член 173 — Поправяне на митническа декларация — Стоки, различни от първоначално декларираните в подлежащата на поправяне декларация — Член 174 — Анулиране на митническа декларация — Член 42 — Санкции, наложени от компетентните митнически органи — Делегиран регламент (ЕС) 2015/2446)

(2023/C 261/38)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul Cluj

Страни в главното производство

Жалбоподател: SC Zes Zollner Electronic SRL

Ответник: Direcția Regională Vamală Cluj — Biroul Vamal de Frontieră Aeroport Cluj Napoca

Диспозитив

- 1) Членове 173 и 174 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза

трябва да се тълкуват в смисъл, че:

не са приложими, когато деклараторът, след като е подал митническата си декларация и след вдигането на стоките, установи, че количество стоки в повече спрямо първоначално декларираните в тази декларация е трябвало също така да бъде декларирано в посочената декларация, при положение че:

- от една страна, не може да се допусне искане за поправка на митническа декларация на основание първата от тези разпоредби, когато то цели да измени тази декларация, за да се включи в нея количество стоки в повече от посоченото в нея, и
- от друга страна, искане за анулиране на митническа декларация на основание на втората от тези разпоредби не може да бъде уважено, когато това искане е подадено след вдигането на стоките, без обаче да попада сред случаите, определени от Комисията в изпълнение на член 175 от този кодекс.

- 2) Регламент (ЕС) № 952/2013, и по-конкретно член 42, член 139, параграф 1 и член 158, параграф 1 от него,

трябва да се тълкува в смисъл, че:

декларатор, който след вдигането на стоките установи, че количеството на внесените стоки е по-голямо от посоченото в митническата му декларация, е длъжен да подаде нова декларация за това количество в повече. Ако в случай на подадена след срока декларация митническите органи трябва да приложат национално законодателство, предвиждащо санкции в съответствие с член 42 от този регламент, те трябва да вземат предвид — за да направят правната квалификация на евентуално извършеното нарушение и съответно да определят санкциите, които следва да се наложат за неспазването на митническото законодателство — всички релевантни елементи, включително, ако е необходимо, добросъвестността на декларатора, за да се гарантира, че тези санкции са ефективни, пропорционални и възпиращи.

(¹) ОВ С 64, 7.2.2022 г.

Решение на Съда (десети състав) от 8 юни 2023 г. (преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Warszawie — Полша) — LM/KP

(Дело C-654/21 (¹), LM (Насрещен иск за обявяване на недействителност))

(Преюдициално запитване — Марка на Европейския съюз — Производство пред националния съд — Компетентност на съдилищата за марките на Европейския съюз — Регламент (ЕС) 2017/1001 — Член 124 — Иск за нарушение — Член 128 — Насрещен иск за обявяване на недействителност — Предмет на този иск — Член 129, параграф 3 — Процесуалноправни норми, приложими по отношение на същия вид искове относно национална марка — Принцип на процесуалната автономия)

(2023/C 261/39)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Okręgowy w Warszawie

Страни в главното производство

Ищец: LM

Ответник: KP

Диспозитив

Член 124, буква г) във връзка с член 128, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз

трябва да се тълкува в смисъл, че:

наsrещен иск за обявяване на недействителност на марка на Европейския съюз може да се отнася до всички права, които притежателят на тази марка черпи от регистрацията ѝ, без предметът на този наsrещен иск да е ограничен до разглежданите в производството по иска за нарушение права.

(¹) ОВ С 64, 7.2.2022 г.

Решение на Съда (седми състав) от 8 юни 2023 г. — ПАО „Северстал“ (C-747/21 P), ПАО „Новолипецкий металургический комбинат“ (НЛМК) (C-748/21 P)/Европейска комисия, Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL

(Съединени дела C-747/21 P и C-748/21 P) (¹)

(Обжалване — Дъмпинг — Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1328 — Внос на някои студеноваликувани плоски продукти от стомана с произход от Китайската народна република и Руската федерация — Окончателно антидъмпингово лито — Регламент (ЕО) № 1225/2009 — Член 18, параграф 1 — Необходима информация — Липса — Член 9, параграф 4 — „Правило за по-ниското лито“ — Целева цена — Марж на печалба на промишлеността на Европейския съюз — Установяване — Избор на най-скорошната представителна година — Член 2, параграф 9 — Формиране на експортната цена — Вреда за промишлеността на Съюза — Прилагане по аналогия — Изчисляване на таржа на занижаване на цените — Мотивиране)

(2023/C 261/40)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: ПАО „Северстал“ (C-747/21 P), ПАО „Новолипецкий металургический комбинат“ (НЛМК) (C-748/21 P) (представители: M. Krestianova и N. Tuominen, avocată)

Други страни в производството: Европейска комисия (представители: първоначално K. Blanck и J.-F. Brakeland, впоследствие J.-F. Brakeland), Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбите.
- 2) Осъжда ПАО „Северстал“ да заплати съдебните разноски по дело C-747/21 P.
- 3) Осъжда ПАО „Новолипецкий металургический комбинат“ (НЛМК) да заплати съдебните разноски по дело C-748/21 P.

(¹) ОВ С 73, 14.2.2022 г.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 7 юни 2023 г. — ТС/Парламент

(Дело T-309/21) ⁽¹⁾

(Институционално право — Правилник за изплащане на разноски и надбавки на членовете на Европейския парламент — Надбавки за парламентарни сътрудници — Възстановяване на недължимо платени суми — Разумен срок — Тежест на доказване — Право на изслушване — Защита на личните данни — Член 9 от Регламент (ЕС) 2018/1725 — Член 26 от Статута)

(2023/С 261/41)

Език на производството: литовски

Страни

Жалбоподател: ТС (представител: D. Aukštuolytė, адвокат)

Ответник: Европейски парламент (представители: M. Ecker и S. Toliušis)

Предмет

С жалба на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска отмяна, от една страна, на решението на генералния секретар на Европейския парламент от 16 март 2021 г., с което се установява вземане срещу него в размер на 78 838,21 евро, недължимо платени като разноски за парламентарни сътрудници, и се разпорежда събирането му, и от друга страна, на дебитно известие № 7010000523 от 31 март 2021 г.

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по същество по жалбата за отмяна, доколкото тя е насочена срещу, от една страна, решението на генералния секретар на Европейския парламент от 16 март 2021 г., с което се установява вземане по отношение на ТС за сума, която е неправомерно платена като разноски за парламентарни сътрудници, и се разпорежда възстановяването на тази сума, и от друга страна, дебитно известие № 7010000523 от 31 март 2021 г., в частта им относно възнагражденията, социалните разходи и пътните разноски, свързани с работата на А в периода от 1 април 2016 г. до 22 ноември 2016 г., в размер на 28 083,67 евро.
- 2) Отменя горепосоченото решение на генералния секретар на Парламента от 16 март 2021 г. и дебитно известие № 7010000523 от 31 март 2021 г., в частта им, в която се разпорежда ТС да възстанови възнагражденията, социалните разходи и пътните разноски, свързани с работата на А в периода от 22 май 2015 г. до 31 март 2016 г., в размер на 50 754,54 евро.
- 3) Осъжда Европейския парламент да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 320, 9.8.2021 г.

Решение на Общия съд от 7 юни 2023 г. — Vallegre/EUIPO — Joseph Phelps Vineyards (PORTO INSÍGNIA)

(Дело T-33/22) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „PORTO INSÍGNIA“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „INSÍGNIA“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001])

(2023/С 261/42)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Vallegre, Vinhos do Porto, SA (Саброза, Португалия) (представители: E. Armero Lavie, G. Marín Raigal и J. Oria Sousa-Montes, адвокати)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: E. Nicolás Gómez, M. Eberl и V. Ruzek)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Joseph Phelps Vineyards LLC (Сейнт Хелена, Калифорния, Съединени щати) (представител: S. Reinhard, адвокат)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска да се отмени решението на пети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 26 октомври 2021 г. (преписка R 894/2021-5)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Vallegre, Vinhos do Porto, SA да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 119, 14.3.2022 г.

Решение на Общия съд от 7 юни 2023 г. — DDR Kultur/EUIPO — Groupe Canal+ (THE PLANET)

(Дело T-47/22) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „THE PLANET“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз „PLANÈTE +“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от обръкване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2023/С 261/43)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: DDR Kultur UG (haftungsbeschränkt) (Берлин, Германия) (представител: I. Yeboah, avocate)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: A. Bosse и D. Gája)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Groupe Canal+ (Иси-ле-Мулино, Франция) (представители: M. Georges-Picot и C. Cuny, avocates)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска отмяна на решението на втори апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 25 ноември 2021 г. (преписка R 2385/2020-2)

Диспозитив

- 1) Отменя решение на втори апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 25 ноември 2021 г. (преписка R 2385/2020-2).
- 2) Осъжда EUIPO да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски, и съдебните разноски на DDR Kultur UG (haftungsbeschränkt) в производството пред Общия съд.
- 3) Groupe Canal+ понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 128, 21.3.2022 г.

Решение на Общия съд от 7 юни 2023 г. — Brooks England/EUIPO — Brooks Sports
(BROOKS ENGLAND)

(Дело T-63/22) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „BROOKS ENGLAND“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „BROOKS“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Реално използване на по-ранната марка — Член 43, параграф 2 от Регламент № 40/94 (понастоящем член 47, параграф 2 от Регламент 2017/1001)

(2023/С 261/44)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Brooks England Ltd (Сметуик, Обединено кралство) (представители: S. Feltrinelli и K. Manhaeve, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: T. Klee и D. Gája)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Brooks Sports, Inc. (Сиатъл, Вашингтон, Съединени щати) (представители: C. Spintig и S. Pietzcker, адвокати)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска да се отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 22 ноември 2021 г. (преписка R 2432/2020-4)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Brooks England Ltd да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 148, 4.4.2022 г.

Решение на Общия съд от 7 юни 2023 г. — Roxtec и Wallmax/EUIPO — Wallmax и Roxtec
(Изображение на син квадрат, съдържащ осем черни концентрични кръга)

(Съединени дела T-218/22 и T-219/22) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Европейския съюз, която изобразява син квадрат, съдържащ осем черни концентрични кръга — Основание за абсолютна недействителност — Знак, който се състои изключително от формата на стоката, необходима за постигането на технически резултат — Член 7, параграф 1, буква д), точка ii) от Регламент (ЕО) 40/94 (понастоящем член 7, параграф 1, буква д), точка ii) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2023/С 261/45)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател по дело T-218/22: Roxtec AB (Карлскруна, Швеция) (представители: J. Olsson и J. Adamsson, avocats)

Жалбоподател по дело T-219/22: Wallmax Srl (Милано, Италия) (представители: F. Ferrari, L. Goglia и G. Rapaccini, avocats)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: E. Markakis)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд по дело T-218/22: Wallmax (Милано) (представители: F. Ferrari, L. Goglia и G. Rapaccini, avocats)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд по дело T-219/22: Roxtec (Карлскруна) (представители: J. Olsson и J. Adamsson, avocats)

Предмет

С жалбите си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят по дело T-218/22 и жалбоподателят по дело T-219/22 искат отмяна на решението на втори апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 10 февруари 2022 г. (преписка R 1093/2021-2)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбите.
- 2) Roxtec AB, Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) и Wallmax Srl понасят направените от тях съдебни разноски по дело T-218/22.
- 3) Осъжда Wallmax да плати съдебните разноски по дело T-219/22.

(¹) ОВ С 237, 20.6.2022 г.

Решение на Общия съд от 7 юни 2023 г. — Chocolates Lacasa Internacional/EUIPO — Esquitino Madrid (Conguitos)

(Дело T-339/22) (¹)

(Марка на Европейския съюз — Производство по обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Европейския съюз „Conguitos“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „Conguitos“ — Абсолютно основание за недействителност — Недобросъвестност — Член 52, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 59, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Относително основание за недействителност — Неоснователно извлечена полза от отличителния характер или от репутацията на по-ранната марка — Член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 5 от Регламент 2017/1001] — Член 53, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009 [понастоящем член 60, параграф 1, буква а) от Регламент 2017/1001])

(2023/С 261/46)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Chocolates Lacasa Internacional, SA (Утебо, Испания) (представители: J.-B. Devaureix, J. Vicente Martínez и E. Seijo Veigueta, адвокати)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: D. Gája и J. Crespo Carrillo)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Mariano Esquitino Madrid (Елче, Испания) (представители: I. Temiño Cenicerros и F. Ortega Sánchez, адвокати)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска отмяната на решението на пети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 21 март 2022 г. (преписка R 601/2021-5)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Chocolates Lacasa Internacional, SA да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 284, 25.7.2022 г.

Решение на Общия съд от 7 юни 2023 г. — Cassa Centrale/EUIPO — Bankia (BANQUÌ)

(Дело T-368/22) (¹)

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „BANQUÌ“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз „Bankia“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Отличителен характер на по-ранната марка)

(2023/С 261/47)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Cassa Centrale Banca — Credito Cooperativo Italiano SpA (Тренто, Италия) (представители: J. Graffer, G. Locurto и A. Ottolini, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: A. Ringelmann и D. Hanf)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Bankia, SA (Мадрид, Испания)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска отмяната на решението на първи апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 11 април 2022 г. (преписка R 1318/2021-1)

Диспозитив

- 1) Отменя решението на първи апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 11 април 2022 г. (преписка R 1318/2021-1) в частта му, с която се отхвърля жалбата на Cassa Centrale Banca — Credito Cooperativo Italiano SpA, доколкото в заявката за регистрация на словната марка „BANQUÌ“ като марка на Европейския съюз се обозначават стоки, спадащи към клас 9 по смисъла на ревизираната и изменена Нищска спогодба относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 г.
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Осъжда Cassa Centrale Banca — Credito Cooperativo Italiano и EUIPO да понесат направените от тях съдебни разноски.

(¹) ОВ С 303, 8.8.2022 г.

Решение на Общия съд от 7 юни 2023 г. — Société des produits Nestlé/EUIPO — European Food (FITNESS)

(Дело T-519/22) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна на решения или по заличаване на вписвания — Отмяна на решение, съдържащо явна грешка по вина на EUIPO — Член 103, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Липса на явна грешка)

(2023/C 261/48)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Société des produits Nestlé SA (Вева, Швейцария) (представители: A. Jaeger-Lenz, A. Lambrecht, и A-C Salger, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: V. Ruzek)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: European Food SA (Пънтъшеш, Румъния) (представител: I. Srećiac, адвокат)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят Société des produits Nestlé SA иска отмяна на решението на първи апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 27 юни 2022 г. (преписка R 894/2020-1)

Диспозитив

- 1) Отменя решението на първи апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 27 юни 2022 г. (преписка R 894/2020-1).
- 2) EUIPO понася, наред с направените от нея съдебни разноски, и тези на Société des produits Nestlé SA.
- 3) European Food SA понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 398, 17.10.2022 г.

Решение на Общия съд от 7 юни 2023 г. — Sanity Group/EUIPO — AC Marca Brands (Sanity Group)

(Дело T-541/22) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Sanity Group“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз „SANYTOL“ — Относително основание за отказ — Засягане на репутацията — Член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2023/C 261/49)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Sanity Group GmbH (Берлин, Германия) (представители: B. Koch и V. Wolf, avocats)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: T. Klee)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: AC Marca Brands, SL (Барселона, Испания) (представители: D. Pellisé Urquiza и J. C. Quero Navarro, avocats)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска отмяна на решението на първи апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 22 юни 2022 г. (преписка R 2107/2021 — 1)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Sanity Group GmbH за плати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 408, 24.10.2022 г.

Решение на Общия съд от 7 юни 2023 г. — Laboratorios Ern/EUIPO — BRM Extremities (BIOPLAN)

(Дело T-543/22) (¹)

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „BIOPLAN“ — По-ранна национална словна марка „BIOPLAK“ — Относително основание за отказ — Липса на сходство между стоките — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2023/С 261/50)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Laboratorios Ern, SA (Барселона, Испания) (представител: S. Correa Rodríguez, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: J. Ivanauskas)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: BRM Extremities Srl (Милано, Италия)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска отмяна на решението на пети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 6 юни 2022 г. (преписка R 2147/2021-5)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.

(¹) ОВ С 408, 24.10.2022 г.

Жалба, подадена на 26 април 2023 г. — WS/EUIPO

(Дело T-221/23)

(2023/С 261/51)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: WS (представител: H. Tettenborn, lawyer)

Ответник: Европейска служба за интелектуална собственост (EUIPO)

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени процедура за подбор EХТ/22/08/AD6/DTD-Бизнес анализатор,
- при условията на евентуалност, да отмени решението на Комитета за подбор в процедура за подбор EХТ/22/08/AD6/DTD-Бизнес анализатор от 30 юни 2022 г. за недопускане на кандидатурата на жалбоподателя на следващия етап, в окончателния му вид след отхвърлянето от страна на ЕUIPO на 16 януари 2023 г. на жалбата по административен ред по член 90, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица, подадена от жалбоподателя на 28 септември 2022 г.,
- да осъди ЕUIPO да изплати подходящо обезщетение, по усмотрение на Общия съд, за неимуществените вреди, които жалбоподателят твърди, че е претърпял вследствие на решението на Комитета за подбор в процедура за подбор EХТ/22/08/AD6/DTD-Бизнес анализатор, оспорено в първото искане,
- да осъди ЕUIPO да плати съдебните разноски по производството.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква две основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: ЕUIPO е нарушило своето задължение да се съобразява с член 4, параграф 1, букви а), г) и е) и параграф 2, член 17, параграф 3 и член 33, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, член 5, параграф 1, букви а), г) и е) и параграф 2, член 15, параграф 3 и член 32, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾, и с обявата за свободна длъжност.
 - Жалбоподателят подкрепя тази претенция главно с твърдението, че ЕUIPO, съответно Комитетът за подбор, не са преценили правилно неговата годност за длъжността, като не са ползвали последните версии на представените от него документи.
2. Второ основание: Комитетът за подбор е допуснал явни грешки в преценката, като не е оценил във формуляра за оценка на талантите неговите отговори на въпроси 1—5 с максималната възможна оценка.
 - Той подкрепя тази претенция, като подчертава и обяснява способностите, които е проявил и опита, който е показал при отговорите на тези въпроси.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО (ОВ L 295, 2018 г., стр. 39).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 2016 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 3 май 2023 г. — LW/Комисия

(Дело T-232/23)

(2023/C 261/52)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: LW (представители: S. Birenbaum-De Guchteneere и M. Tournay, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени атестационния доклад за 2020 г.,
- доколкото е необходимо, да отмени решението на апелативния атестиращ от 13 юли 2022 г., с което е потвърден атестационният доклад за 2020 г. и е отхвърлена жалбата от 11 март 2022 г. (входящ № 507857),
- доколкото е необходимо, да отмени решението на органа по назначаване от 24 януари 2023 г., с което е отхвърлена жалбата, подадена с докладна записка от 7 септември 2022 г. (входящ № R/422/22),
- да присъди обезщетение за неимуществени вреди и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на член 43 от Правилника за длъжностните лица и нарушение на член 2, параграф 3 от Решение C(2013) 8985 на Комисията от 16 декември 2013 г. относно общите разпоредби за изпълнение на член 43 от Правилника за длъжностните лица и на член 44, параграф 1 от Правилника за длъжностните лица (наричани по-нататък „ОРИ“), член 5, 6 и 7 от ОРИ, явна грешка в преценката, злоупотреба с власт и нарушение на принципа на добра администрация.
2. Второ основание: нарушение на член 296 ДФЕС, член 41, параграф 2 от Хартата на основните права на ЕС и член 25 от Правилника за длъжностните лица, нарушение на задължението за излагане на мотиви, явна грешка и нарушение на принципа на добра администрация.
3. Трето основание: нарушение на принципа на пропорционалност.
4. Четвърто основание: нарушение на член 21, параграф 1 от Хартата на основните права на ЕС и на член 1г, параграф 1 от Правилника за длъжностните лица, и нарушение на задължението за полагане на грижа.

Жалба, подадена на 15 май 2023 г. — Асампрога и др./Комисия

(Дело T-261/23)

(2023/C 261/53)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподатели: Roberto Asampora (Неапол, Италия) и още 172 жалбоподатели (представител: E. Iorio, avvocatа)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени изричното решение на Европейската комисия от 27 януари 2023 г. (EMPL.C.1/BPM/kt (2023) 633265), с което се отхвърля заявление за достъп GestDem п. 2023/0263 до допълнително писмо за отправяне на покана за доброволно изпълнение от 15 юли 2022 г., издадено от Европейската комисия по отношение на Италианската република, и до последващия отговор на последната в производство по установяване на неизпълнение 2016/4081 във връзка със съвместимостта с правото на Европейския съюз на националната правна уредба, която регламентира работата на почетните магистрати, както и до отговора на Италия,
- да отмени имплицитното решение на Европейската комисия от 15 март 2023 г., с което се отхвърля искането за потвърждаване на изричното решение, като се съобщава, че по административни причини не е в състояние да отговори на потвърдителното заявление и не може да посочи дали и кога ще има изричен отговор,
- да осъди Европейската комисия, в случай на неизпълнение, да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: допустимост на жалбата. Жалбоподателите упражняват общото право на гражданите на Съюза на прозрачност на действията на институциите с цел получаване на необходимата информация, както гарантира на всички граждани на Съюза Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията ⁽¹⁾. Узнаването на допълнителното писмо за отправяне на покана за доброволно изпълнение и на отговора на Италия би имало освен това и конкретната полза за жалбоподателите, че ще упражнят правото си на информация, узнавайки след почти седем години причините, поради които Комисията все още не е издала мотивирано становище. Комисията е издала преди това изрично решение за отказ на достъп на 27 януари 2023 г. и след това имплицитно решение за отказ на 15 март 2023 г., в което обявява, че по административни причини не е в състояние да отговори на потвърдителното заявление [за достъп до] решението от 27 януари 2023 г. и че не знае дали и кога ще отговори. Срещу имплицитните решения, които са израз на отрицателен отговор по смисъла на член 8, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1049/2001, е възможно подаването на жалба пред Общия съд.
2. Второ основание: нарушение на принципите в областта на достъпа до документите на институциите на Европейския съюз, предвидени в член 1, втора алинея от Договора за Европейския съюз, член 42 от Хартата на основните права на Европейския съюз, принципа, предвиден в член 1 и член 4, параграф 2, трето тире от Регламент (ЕО) № 1049/2001 — наличие на обществен интерес от достъпа до допълнителното писмо за отправяне на покана за доброволно изпълнение от 15 юли 2022 г.
3. Трето основание: нарушение на задължението за мотивиране на актовете на европейските институции. Принципите относно мотивирането са нарушени, тъй като Комисията е формулирала само общи и стереотипни индикации за причините, поради които оповестяването на допълнителното писмо за отправяне на покана за доброволно изпълнение от 15 юли 2022 г. и на отговора на Италия би увредило посочения „климат на доверие“, отговаряйки с типов формуляр, в който са включени малобройни и оскъдни индикации, които биха позволили на жалбоподателите и на Общия съд реален контрол за законосъобразност на мотивите за отказ, който не е мотивиран в достатъчна степен, особено по отношение на причините, които не допускат най-малкото частично оповестяване на актовете, доколкото допълнителното писмо вече е било частично оповестено с пакета от нарушения от 15 юли 2022 г., включително по начин, който не позволява да се разбере съдържанието и основанията на допълнителните възражения, формулирани по отношение на Италия.

Изричното решение от 27 януари 2023 г., което съдържа обжалвания отказ на достъп, не посочва ясно мотивите, на който се основава, правното им основание, фактическите предпоставки и начина, по който релевантните интереси са били взети предвид, защото отказът оказва въздействие върху правата, предвидени в членове 17 и 47 от Хартата на основните права на ЕС с последицата, че, тъй като приетият акт налага ограничение на право, признато на жалбоподателите от Договора, изразяващо се в разбиране на тези права, мотивите трябва да бъдат още по-строги, точни и конкретни, така че да бъдат ясно разбрани взетите решения. Имплицитното решение от 15 март 2023 г. е напълно лишено от мотиви и отлага *sine die* решението на Комисията. Отказът на достъп до посочените документи е още по-необосновано, ако се вземе предвид, че допълнителното писмо за отправяне на покана за доброволно изпълнение от 15 юли 2022 г. е публикувано неформално на страница във *Facebook*, в която са регистрирани хиляди почетни магистрати.

(¹) ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, глава 1, том 3, стр. 76.

Жалба, подадена на 30 май 2023 г. — Нехал/Комисия

(Дело T-299/23)

(2023/C 261/54)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Нехал AG (Холцкирхен, Германия) (представител: А. Meier, Rechtsanwalt)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В жалбата срещу решението за изпълнение на Комисията от 2 май 2023 г. (C(2023)3067 (final) за изменение на разрешението за търговия, предоставено с Решение C(2014)601(final) за лекарствения продукт за хуманна употреба „Tecfidera — Dimethylfumarate“, са изложени две основания.

С първото основание жалбоподателят изтъква явно нарушение на член 14, параграф 11 от Регламент (ЕО) № 726/2004 ⁽¹⁾, тъй като разрешението за новото терапевтично показание на Tecfidera не е придобито по време на първите осем години след предоставянето на разрешението за търговия, а едва в по-късен момент.

С второто основание жалбоподателят изтъква, че е налице явна грешка в преценката при тълкуването на решението, постановено по съединени дела C-438/21 P—C-440/21 P ⁽²⁾, и че следователно Комисията неправилно е достигнала до извода, че Tecfidera не се обхваща от общото разрешение за търговия относно Fumaderm.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година за установяване на процедури на Съюза за разрешаване и контрол на лекарствени продукти за хуманна употреба и за създаване на Европейска агенция по лекарствата (ОВ L 136, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 44, стр. 83).

⁽²⁾ Решение от 16 март 2023 г., Комисия и др./Pharmaceutical Works Polpharma, C-438/21 P—C-440/21 P, EU:C:2023:213.

Жалба, подадена на 30 май 2023 г. — Red Bull и др./Комисия

(Дело T-306/23)

(2023/C 261/55)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Red Bull GmbH (Фушъл ам Зее, Австрия), Red Bull France SASU (Париж, Франция), Red Bull Nederland BV (Амстердам, Нидерландия) (представители: H. Wollmann, F. Urlesberger, J. Schindler и F. Dethmers, Rechtsanwälte)

Отговорник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени решението на Комисията за проверка C (2023) 1689 final от 8 март 2023 г.,
- да отмени всяка мярка, разпоредена от Комисията при проверката, по-специално да обяви за недопустимо продължаването на проверката и да разпреди на Комисията да върне всички копия от документи, направени и взети от нея по време на проверката, и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват пет основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: явна неоснователност на решението за проверка

Член 1 от решението за проверка следва да се отмени, тъй като съдържащите се в него упреци са явно неоснователни. Дори да се приеме, че установените от Комисията факти са верни (quod non), въз основа на установената практика на Съда, собствените насоки на Комисията и публично достъпната информация, с която Комисията е разполагала преди приемането на решението за проверка, не би могло да се обоснове нарушение на член 101 ДФЕС и член 102 ДФЕС.

2. Второ основание: недостатъчно улики за издаването на решение за проверка

Към момента на издаване на решението си Комисията очевидно не е разполагала с достатъчно данни за антиконкурентно поведение, с което да оправдае проверката.

3. Трето основание: недостатъчни мотиви и неопределеност на решението за проверка

Член 1 от решението за проверка следва да се отмени, тъй като не е достатъчно мотивиран и съдържа неограничено широко и неконкретизирано описание на предмета на проверка, което не позволява на жалбоподателите да разберат еднозначно задълженията си за съдействие по време на проверката.

4. Четвърто основание: нарушаване на принципа на пропорционалност

Член 1 от решението за проверка и другите свързани решения, взети от Комисията по време на проверката, следва да бъдат отменени поради нарушаване на принципа на пропорционалност. Това се отнася по-специално за разпореденото от Комисията продължаване на проверката в нейни помещения в Брюксел за неограничен период от време, което засяга прекомерно правата на жалбоподателите.

5. Пето основание: съществени процесуални нарушения и нарушаване на правото на защита

Комисията не е гарантирала, че компетентните органи в Австрия разполагат с всички средства, които им позволяват да упражняват своите правомощия за контрол относно това жалбоподателите да могат по време на проверката да упражнят основните си права. По този начин Комисията е допуснала съществени процесуални нарушения и е нарушила правото на защита на жалбоподателите. Освен това Комисията не е зачела защитеното от Хартата на основните права право на жалбоподателите да бъдат подпомогани от адвокат.

Жалба, подадена на 5 юни 2023 г. — Aliud Pharma/Комисия

(Дело T-309/23)

(2023/C 261/56)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Aliud Pharma GmbH (Лайхинген, Германия) (представител: P. von Czettritz, Rechtsanwalt)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение и

— да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В жалбата, която е насочена срещу членове 1, 2 и 3 от Решение за изпълнение на Европейската комисия от 2 май 2023 г. [C(2023)3067 окончателен] за изменение на разрешението за пускане на пазара, предоставено с Решение C(2014) 601 окончателен, за лекарствения продукт за хуманна употреба „Tecfidera — Dimethylfumarat“, се изтъкват две основания.

1. Първо основание: явна грешка в преценката и злоупотреба с власт при тълкуването на решение на Съда на ЕС по съединени дела C-438/21 P—C-440/21 P⁽¹⁾

В това решение Съдът е разгледал единствено преценката на Committee for Medicinal Products for Human Use (CHMP) (Комитет по лекарствени продукти за хуманна употреба) от 2013 г. и решението на Комисията от 30 януари 2014 г. Междувременно обаче е налице нова научна оценка на CHMP на двете вещества, съдържащи се в лекарствения продукт, от 11 ноември 2021 г., която Съдът по никакъв начин не е взел предвид при преценката си дали решението на ЕМА от 30 юли 2018 г. за отхвърляне на заявлението е обосновано. Въз основа на този доклад за оценка обаче се установява, че при едно от веществата не става въпрос за активно вещество, а единствено за помощно вещество, така че лекарственото средство попада в обхвата на цялостното одобрение на първото разрешение.

2. Второ основание: явна грешка в преценката при предоставянето на допълнителна година на пазарна защита съгласно член 14, параграф 11 от Регламент (ЕО) № 726/2004 ⁽²⁾

Член 14, параграф 11 от Регламент (ЕО) № 726/2004 предвижда, че разрешението за ново терапевтично показание, което осигурява значителни клинични ползи в сравнение с други съществуващи терапии, трябва да се извърши в рамките на първите осем години след издаването на първоначалното разрешение, което в случая не е така, тъй като първоначалното разрешение е издадено на 30 януари 2014 г., а новото показание е одобрено едва на 13 май 2022 г. Следователно не е налице предпоставката за удължаване на пазарната защита с една година съгласно член 14, параграф 11 от Регламент (ЕО) № 726/2004.

⁽¹⁾ Решение от 16 март 2023 г., Комисия и др./Pharmaceutical Works Polpharma, C-438/21 P—C-440/21 P, EU:C:2023:213.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година за установяване на процедури на Съюза за разрешаване и контрол на лекарствени продукти за хуманна употреба и за създаване на Европейска агенция по лекарствата (ОВ L 136, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 44, стр. 83).

**Жалба, подадена на 7 юни 2023 г. — Naturgy Energy Group/EUIPO — Global Power Service
(gps global power service)**

(Дело T-312/23)

(2023/С 261/57)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: Naturgy Energy Group, SA (Мадрид, Испания) (представител: J. Mora Cortés, abogado)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Global Power Service SpA (Верона, Италия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словния елемент „gps global power service“ — заявка за регистрация № 18 001 007

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 1 март 2023 г. по преписка R 505/2022-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение в частта му, с която се отхвърля жалба R 505/2022-4 и се разрешава изцяло регистрацията на спорната марка за всички заявени стоки и услуги,

— да осъди EUIPO и другата страна в производството (ако встъпи по тази жалба) заплатят всички съдебни разноски, включително тези по производството пред отдел „Дейности“ и пред четвърти апелативен състав на EUIPO.

Изложено основание

Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 8 юни 2023 г. — Adeva/EUIPO — Sideme (MAISON CAVIST.)

(Дело T-313/23)

(2023/C 261/58)

Език на жалбата: френски

Страни

Жалбоподател: Adeva (Митри-Мори, Франция) (представител: S. Drillon, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Société Industrielle d'Équipement Moderne SA (Sideme) (Пьовалоа-Пере, Франция)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „MAISON CAVIST.“ — заявка за регистрация № 18 293 519

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 31 март 2023 г. по преписка R 1623/2022-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение в частта му, с която отхвърля жалбата на дружеството Adeva;
- да отхвърли изцяло искането за обявяване на недействителност на марката на Европейския съюз „MAISON CAVIST.“ — заявка за регистрация № 18 293 519, подадено от Sideme.

Изложено основание

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 8 юни 2023 г. — Tiendanimal/EUIPO (CRIADORES)

(Дело T-314/23)

(2023/C 261/59)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Tiendanimal Comercio Electronico de Articulos para Mascotas, SL (Малага, Испания) (представител: T. González Martínez, abogada)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словния елемент „CRIADORES“ — заявка за регистрация № 18 186 334

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 27 март 2023 г. по преписка R 798/2021-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да разреши регистрацията на спорната марка за класове 5 и 31,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) и параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 9 юни 2023 г. — Pfriem/EUIPO — U-Control (UC)

(Дело T-316/23)

(2023/C 261/60)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Hanns Pfriem (Швайнфурт, Германия) (представител: M. Pütz-Poulalion, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: U-Control Srl (Ториле, Италия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: посочваща Европейския съюз международна регистрация на фигуративна марка на Европейския съюз със словния елемент „UC“ — посочваща Европейския съюз международна регистрация № 1 569 179

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 16 март 2023 г. по преписка R 1404/2022-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да уважи изцяло възражение № В3146448 и да отхвърли оспорената заявка по отношение на всички оспорени стоки и услуги,
 - при условията на евентуалност,
- да върне преписката на апелативния състав за преразглеждане.
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски и разходите на жалбоподателя.

Изложени основания

- Нарушение на член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз,
- Нарушение на член 27, параграф 2 във връзка с член 8, параграф 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2018/625 на Комисията,
- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) във връзка с член 33, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 12 юни 2023 г. — J&B/EUIPO — Ergün (J&B BRO)

(Дело T-318/23)

(2023/C 261/61)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: J&B Ltd (Роуд Таун, Британски Вирджински острови) (представители: C. Thomas и B. Reiter, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Engin Ergün (Солинген, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „J&B BRO“ — заявка за регистрация № 18 310 846

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 12 април 2023 г. по преписка R 2012/2022-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да отхвърли възражението,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 12 юни 2023 г. — The Not Company/EUIPO (NOT MILK)

(Дело T-320/23)

(2023/C 261/62)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: The Not Company SpA (Сантяго, Чили) (представители: I. Valdelomar Serrano, J. Rodríguez-Fuensialida и Carnicero, P. Ramells Higuera, A. Figuerola Moure, и P. Muñoz Moreno, abogados)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словния елемент „NOT MILK“ — заявка за регистрация № 18 508 169

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 28 март 2023 г. по преписка R 2233/2022-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да постанови, че в обжалваното решение член 7, параграф 1, букви б) и в) и член 7, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета са приложени неправилно,
- да отмени обжалваното решение,
- да продължи процедурата за разглеждане на спорната марка за класове 29 и 32, като пристъпи впоследствие към нейната регистрация.

Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на принципите на равно третиране и на добра администрация.

Жалба, подадена на 12 юни 2023 г. — VN/Комисия

(Цело T-322/23)

(2023/C 261/63)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: VN (представители: A. Champetier и S. Rodrigues, адвокати)

Отвeтник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да обяви настоящата жалба да допустима и основателна;

вследствие на това:
- да отмени решението на Комисията от 4 август 2022 г., впоследствие заменено с решение от 8 септември 2022 г., относно плащането на пълния размер на семейните надбавки на майката на сина на жалбоподателя, считано от 1 септември 2015 г.;
- да отмени решението на Комисията от 8 септември 2022 г., с изключение на частта му, отнасяща се до плащането на жалбоподателя на надбавките за образование за неговия син;

- вследствие на това, в съответствие с принципа, че Съдът не може да отправя разпореждания до институциите, да изплати съответната сума на жалбоподателя (надбавка за дете на издръжка, надбавка за жилищни нужди, надбавка за предучилищно образование от 1 септември 2015 г. до 31 август 2016 г.);
- с обратно действие, за периода от 1 април 2015 г. до юни 2023 г. (с уточнението, че администрацията вече е изплатила посочените надбавки на жалбоподателя за пет месеца, между април 2015 г. и септември 2015 г. включително);
- и увеличена с начислената лихва от ноември 2015 г., по средният съставен годишен лихвен процент, равен на официалния лихвен процент на ЕЦБ за 2022 г.;
- и за в бъдеще, считано от юли 2023 г.;
- доколкото е необходимо, да отмени решението на Комисията от 2 март 2023 г., с което се отхвърля административната жалба на жалбоподателя от 4 ноември 2022 г.;
- да осъди Комисията да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква две основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на членове 1 и 2 от Приложение VII към Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз, явни грешки в преценката при прилагането на тези членове, с оглед на това, че липсва съдебно решение, с което упражняването на родителските права за сина на жалбоподателя е възложено на неговата майка.
2. Второ основание: нарушение на принципа на оправданите правни очаквания.

Жалба, подадена на 13 юни 2023 г. — J. García Carrión/EUIPO — Calipso (LimoLife)

(Дело T-324/23)

(2023/C 261/64)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: J. García Carrión, SA (Хумила, Испания) (представител: J. Mora Cortés, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Calipso SRL (Афумати, Румъния)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: заявка за словна марка на Европейския съюз „LimoLife“ — заявка за регистрация № 18 352 014

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 7 март 2023 г. по преписка R 1258/2022-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени/обезсили обжалваното решение в частта му, с която се уважава жалба R 1258/2022-1, се отхвърля възражение № В 3 142 838 и се предоставя изцяло спорната марка за всички оспорвани стоки,
- да осъди EUIPO и встъпилата страна (ако същата се яви и встъпи по настоящото производство) да заплатят съдебните разноски, включително направените в производството пред оперативния отдел и пред първи апелативен състав на EUIPO.

Изложено основание

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Определение на Общия съд от 9 юни 2023 г. — QZ/ЕИБ

(Дело T-569/22) ⁽¹⁾

(2023/С 261/65)

Език на производството: английски

Председателят на десети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 451, 28.11.2022 г.

ПОПРАВКИ**Поправка в Официален вестник на известието по дело T-302/22**

(Официален вестник на Европейския съюз C 276от 18 юли 2022 г.)

(2023/C 261/66)

Известието в ОВ по дело T-302/22, Винокуров/Съвет трябва да се чете както следва:

Жалба, подадена на 23 май 2022 г. — Винокуров/Съвет

(Дело T-302/22)

(2022/C 276/21)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Александр Семёнович Винокуров (Москва, Русия) (представители: É. Érgon и J. Choucroun, avocats)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да обяви настоящата жалба за отмяна за допустима и основателна,
- да отмени частично Решение (ОВППС) 2022/397⁽¹⁾ на Съвета от 9 март 2022 година за изменение на Решение 2014/145/ОВППС относно ограничителни мерки във връзка с действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна в частта, в която се отнася до г-н Александр Винокуров,
- да отмени частично Регламент за изпълнение (ЕС) 2022/396⁽²⁾ на Съвета от 9 март 2022 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 269/2014 относно ограничителни мерки по отношение на действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна в частта, която се отнася до г-н Александр Винокуров,
- да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати всички разходи и съдебни разноски,
- да приеме, че не се погасяват останалите права, вземания и основания за обжалване, които евентуално има жалбоподателят.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: непосочване на достатъчно точни и конкретни основания в увреждащия акт. В подкрепа на това основание жалбоподателят изтъква по-специално, че основанията на Съвета се отнасят до сектори на дейност, а критериите по Решение (ОВППС) 2022/397 се отнасят само до определени лица. Жалбоподателят изтъква също, че липсват уточнения относно критерия за осигуряване на значителни приходи и че използваните основания не съответстват на нито един релевантен критерий, посочен от Съвета. Накрая, жалбоподателят счита, че основанието, изведено от подкрепата или изпълнението на действия или политики, се отклонява от релевантния критерий, а именно „материална или финансова“ подкрепа за правителството на Руската федерация.
2. Второ основание: явна грешка в преценката, допусната от Съвета по отношение на използваните от него релевантни критерии, а именно оказването на материална или финансова подкрепа на вземашите решения в Русия, извличането на ползи от правителството на Руската федерация или осигуряването на източник на значителни приходи за това правителство.

3. Трето основание: нарушение на принципа на пропорционалност, тъй като разширяването на критериите за включване в списъка вече позволява да се санкционират лица, които нямат връзка със ситуацията в Украйна. Жалбоподателят твърди, че Съветът се позовава на предоставянето от определени сектори на дейност на значителни източници на приходи, но не взема предвид нито пазарния дял на жалбоподателя в тези сектори, нито дела му в капитала на посочените предприятия.
4. Четвърто основание: нарушение на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита на жалбоподателя.

(¹) Решение (ОВППС) 2022/397 на Съвета от 9 март 2022 година за изменение на Решение 2014/145/ОВППС относно ограничителни мерки във връзка с действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна (ОВ L 80, 2022 г., стр. 31).

(²) Регламент за изпълнение (ЕС) 2022/396 на Съвета от 9 март 2022 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 269/2014 относно ограничителни мерки по отношение на действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна (ОВ L 80, 2022 г., стр. 1).

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)



Служба за публикации
на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG